

Solen er gået ned for Det britiske Imperium; Tiden for et Nyt Paradigme er kommet!

Inkl. uddrag af interview med EU-parlamentsmedlem Marco Zanni

Den aktuelle frontlinje her i USA, langs med hvilken denne kamp om USA's sjæl bliver udkæmpet, er kampen for at genindføre Glass-Steagall som landets lov i USA. Vi cirkulerer fortsat appellen, som kan ses på www.lpac.co/trumpsotu. ([Appellen på dansk her](#)). Denne appell kræver, at Donald Trump, senest ved sin Tale til Unionen den 28. februar, engagerer sig forpligtende over for den fulde, strengt originale Franklin Roosevelt bankopdeling, Glass/Steagall-loven – som han krævede under sin valgkamp. Det er om præcis én måned, og det er vores mål at få 10.000 underskrifter på denne appell. Vi vokser støt, men vi må vokse meget hurtigere.

Denne kamp finder sted parallelt med den aktuelle mobilisering, som blev igangsat af hr. LaRouche i mandags, for at afvise Steven Mnuchins nominering til USA's finansminister. Steven Mnuchins udtrykkelige og åbne modstand mod genindførelsen af den fulde Franklin Roosevelt Glass-Steagall, som blev afsløret under senator Maria Cantwells spørgsmål torsdag i sidste uge under Senatshøringen for hans godkendelse, bør ikke komme som nogen overraskelse, hvis man tager i betragtning, at Steven Mnuchin var en direkte forretningspartner i mindst femten år, en medarbejder til ingen ringere end George Soros; den erklærede fjende af den

tiltrædende Trump-administration.

Undertitel: Økonomisk værdi ligger i det, der skabes for fremtiden, og ikke i, hvad det måtte være værd i dag!

Matthew Ogden: Det er i dag den 27. januar, 2017, og dette er vores ugentlige fredags-webcast fra LaRouchePAC.com. Med mig i studiet i dag har jeg Jason Ross, en kollega; og via video har vi Bill Roberts fra Detroit, Michigan, som er medlem af LPAC Policy Committee.

Vi mødes i dag præcis en uge efter indsættelsen af Donald Trump som USA's nye præsident. Vi befinder os en uge inde i den nye administration. Vi har i dag sammensat en udsendelse, som vi føler, er afgørende med hensyn til de nødvendige elementer i den aktuelle kamp her i USA. Jason Ross vil give os en præsentation af fremgangsmåden med national (statslig) bankpraksis efter Hamiltons principper, og hvordan, vi rent faktisk kan skabe en økonomisk genrejsning i USA efter hr. LaRouches Fire Love. Fra Bill Roberts vil vi høre om en plan for et beskæftigelsesprogram, for atter at få produktive arbejdere i job, og for at uddanne den opvoksende generation i de nødvendige, produktive færdigheder, og som til dels er modelleret efter Franklin Roosevelt's Civilian Conservation Corps, CCC.

Men før dette vil vi høre et uddrag af et interview med et italiensk parlamentsmedlem, Marco Zanni, som blev interviewet i går på larouchepac.com af Paul Gallagher, der vil præsentere interviewet om lidt.

Men lad mig begynde med at give en hurtig gennemgang af den situation, vi befinder os i, og trække frontlinjerne op i kampen om USA's sjæl. Tidligere på dagen talte vi med Lyndon og Helga LaRouche. Helga LaRouches standpunkt var meget klart; hun sagde, at USA har et presserende valg at træffe. Valget er mellem at falde ind i det, som Theresa May, Storbritanniens premierminister – der i går kom til Philadelphia og i dag er i

Washington for at fejre den såkaldte »særlige relation« mellem USA og UK – i går talte for, og som er at »forny den 'særlige relation' for den Nye Tidsalder« mellem USA og det, hun kaldte et »fornyet, globalt Storbritannien«. Man kunne også sige, at hun holdt en tale om, hvordan man skulle gøre Det britiske Imperium stort igen. Så det er det ene valg.

Det andet valg er at følge op på det, som udenrigsminister Sergei Lavrov i går sagde i den russiske Statsduma, det russiske parlaments underhus, med hensyn til perspektivet for et nyt, internationalt paradigme, bygget op omkring det, han kaldte for »en trepartsrelation«, mellem USA, Rusland og Kina, og, som Helga LaRouche korrekt indføjede her, nemlig en firmagtsrelation, der også omfatter Indien.

Her er en idé om, hvad det var, Sergei Lavrov i går sagde om dette – det bliver selvfølgelig ikke rapporteret i de amerikanske medier. Han sagde det følgende:

»Vi mener, at, i takt med, at Rusland, USA og Kina opbygger deres relationer, bør denne trekant ikke være lukket eller rettet mod projekter, der kunne bekymre andre stater. [De bør være] åbne og retfærdige. Jeg er overbevist om, at Ruslands, USA's og Kinas økonomiske struktur er af en sådan art, at de i væsentligt grad komplementerer hinanden i den materielle og fysiske sfære.

Med hensyn til internationale sikkerhedsproblemer, så spiller disse tre lande en meget vigtig rolle. Rusland og Kina har begrænset forsøg på at introducere konfronterende, magtbaserede løsninger i verdenspolitik. Vi forventer, at Donald Trump, der har bekræftet, at han er forpligtende engageret til primært at fokusere på amerikanske [nationale] problemer og opgive indgriben i andre staters interne anliggender, vil gøre det samme.«

I respons til Sergei Lavrovs udtalelser sagde en talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium følgende:

»Kina, Rusland og USA er de førende, globale magter, og de er permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd. Vi har et stort ansvar for global fred, stabilitet og udvikling. »Kina har derfor til hensigt at intensivere samarbejdet med USA og Rusland og bidrage i fællesskab til at løse opgaver og udfordringer i den moderne verden.«

Dette er præcis, hvad Lyndon og Helga LaRouche har krævet, med hensyn til, at USA opgiver 16 års Bush/Obama-politik og vedtager det nye paradigme og, omsider, går sammen med Rusland, Kina og Indien i denne stormagtsrelation for at gøre en ende på Det britiske Imperium én gang for alle. Vi er ikke interesseret i et nyt »globalt Storbritannien«. Vi er ikke interesseret i »atter at gøre Det britiske Imperium stort«. Vi er interesseret i at igangsætte et nyt paradigme for internationale relationer, med en økonomisk udvikling af hele planeten, til gode for hele den menneskelige race.

Den aktuelle frontlinje her i USA, langs med hvilken denne kamp om USA's sjæl bliver udkæmpet, er kampen for at genindføre Glass-Steagall som landets lov i USA. Vi cirkulerer fortsat appellen, som kan ses på www.lpac.co/trumpsotu. (**Appellen på dansk her**) Denne appell kræver, at Donald Trump, senest ved sin Tale til Unionen den 28. februar, engagerer sig forpligtende over for den fulde, strengt originale Franklin Roosevelt bankopdeling, Glass/Steagall-loven – som han krævede under sin valgkamp. Det er om præcis én måned, og det er vores mål at få 10.000 underskrifter på denne appell. Vi vokser støt, men vi må vokse meget hurtigere.

Denne kamp finder sted parallelt med den aktuelle mobilisering, som blev igangsat af hr. LaRouche i mandags, for at afvise Steven Mnuchins nominering til USA's finansminister. Steven Mnuchins udtrykkelige og åbne modstand mod genindførelsen af den fulde Franklin Roosevelt Glass-Steagall, som blev afsløret under senator Maria Cantwells spørgsmål torsdag i sidste uge under Senatshøringen for hans godkendelse, bør ikke komme som nogen overraskelse, hvis man

tager i betragtning, at Steven Mnuchin var en direkte forretningspartner i mindst femten år, en medarbejder til ingen ringere end George Soros; den erklærede fjende af den tiltrædende Trump-administration. George Soros, den førende finansielle støtte til Barack Obama, og som personligt i høj grad har været årsagen til, at Glass-Steagall ikke er blevet genindført i løbet af de seneste otte år. George Soros, der, under Davos Økonomiske Verdensforum, erklærede sin hensigt om at forårsage Trump-administrationens fiasko. Hvilken bedre måde at forårsage Trump-administrationens fiasko end ved at installere en muldvarp internt i Trump-administrationen på højeste niveau, i form af Steven Mnuchin?

Vi har Soros' generalieblad. Det kan læses på larouchepac.com websiden, og det er en hovedartikel i den seneste udgave af vores avis, *The Hamiltonian*. (Se Leder, 26. jan: »**Hold George Soros' allierede Steven Mnuchin væk fra Trumps Finansministerium!**«) Soros er et ledende værktøj for Det britiske Imperium, der anstifter »farvede revolutioner« og afsættelser af regeringer i hele verden – præcis det, nogle mennesker frygter, er ved at blive planlagt af Soros og andre at skulle finde sted her i USA, imod den nye administration.

Forbindelsen til Steven Mnuchin er meget klar. Efter at Mnuchin arbejdede for Goldman Sachs i 12 år, blev Mnuchin rekrutteret af George Soros til at arbejde for selveste Soros Fund Management. Han kørte SFM Capital, han stiftede Dune Capital Management og, i ledtog med George Soros og et slæng af andre hedgefund-operatører, købte de IndyMay ud [Independent National Mortgage Corp.] og forvandlede det til det, der fik navnet OneWest Bank. Dette er den berygtede maskine, der sætter folk ud af deres hjem. Dette vækker voldsom opmærksomhed blandt kredse i det Demokratiske Parti i Senatet.

Men den historie, man ikke fortæller, er netop forbindelsen til George Soros. Denne George Soros-historie er den sande historie, der må fortællles. Og dette er som sagt forsiden af

den seneste udgave af *The Hamiltonian*. Hele Soros' generalieblad kan ses på larouchepac.com websiden. Det må cirkuleres for at afsløre det faktum, at Steven Mnuchin er ved at blive kørt i stilling til at være muldvarp for Wall Street/London/Soros, og som er plantet på allerhøjeste niveau i den tiltrædende Trump-administration. Hvis hans rolle ikke afsløres, og hvis Mnuchins nominering til finansministerposten ikke bliver afvist, vil der ikke være nogen som helst måde, hvorpå vi kan lykkes med at skabe den form for økonomiske genrejsning efter LaRouches/Hamiltons principper, som vi har forklaret, og som begynder med en tilbagevenden til den originale Glass-Steagall.

Denne kamp for Glass-Steagall er, igen, kampfronten og kampens centrum. Det drejer sig ikke kun om vores nationalpolitik. Dette er en international kamp. Dette er en kamp om de transatlantiske nationers fremtid. Vil de fortsat være undersåtter i Det britiske Imperium og dets apparat, City of London/Wall Street, eller, vil disse nationer blive sat fri, befriet, fra dette apparat, så de kan tilslutte sig dette nye, internationale paradigme – Rusland, Kina og det, der må blive til en treparts-, eller firparts-relation, med USA og Indien.

Folk i hele verden følger med i denne kamp internt i USA, i takt med, at den udspiller sig, time for time, en kamp mand og mand imellem over genindførelsen af Glass-Steagall i disse første dage af det nye præsidentskab.

For at give et eksempel på dette, vil jeg afspille et par minutter fra interviewet med Marco Zanni, italiensk parlamentsmedlem i EU-parlamentet og en førende tilhænger af Glass-Steagall i Europa og en person, der har arbejdet med LaRouche-bevægelsen både i Europa og i USA i løbet af de seneste par år i denne kamp for at genindføre Glass-Steagall. Han blev interviewet af Paul Gallagher, *Executive Intelligence Reviews* redaktør for økonomi. Som man ser under Pauls introduktion af Zanni, så var han i Washington, D.C., for lidt over et år siden for en række møder om nødvendigheden af at

vende tilbage til Glass-Steagall.

VIDEOINTERVIEW (Uddrag):

Paul Gallagher: Du var i USA i sommeren 2015 om disse spørgsmål, især om Glass/Steagall-loven i både USA og Europa. Du mødtes med medarbejdere i Kongressen og med nogle Kongresmedlemmer i begge Huse. Så du har nogen indsigt i dette. Hvad søger du i USA, nu?

Marco Zanni: Det er meget vanskeligt at se ret meget af, hvad den nye administration vil gøre mht. Glass-Steagall. Hvis man ser på, hvad hr. Trump har sagt, så støtter han sandsynligvis den form for bankregler, der også kunne omfatte en bankopdeling og genindførelse af Glass-Steagall. Men samtidig ser jeg også det faktum, at han, til en masse toppositioner, i højtplacerede stillinger, hyrer tidligere investeringsbankfolk, der kommer fra Goldman Sachs og andre investeringsbanker.

Og også, at flertallet af de Republikanske kongresmedlemmer sandsynligvis ikke støtter en genindførelse af Glass-Steagall. Men, hvis hr. Trump er overbevist om, at USA har brug for en ny bankreform, grundlæggende set en ny slags Glass-Steagall for USA, så tror jeg, han meget, meget hurtigt, og meget, meget let, kan gøre sin indflydelse gældende og få Kongressen, det Republikanske Parti og hele sit team til at arbejde for denne form for reform.

Da jeg sidste år var i D.C., var det meget vigtigt for mig at vise, hvordan indvirkningen af blot bankregler kunne være farligt for en økonomi. Jeg viste eksemplet med Italien og Den europæiske Union. Så jeg bad medlemmer af Kongressen, som jeg mødte i 2016, om at gennemgå Dodd/Frank-loven, jeres banklov, fordi den er meget farlig. Der er bestemmelser om en regel for bail-in (ekspropriering af visse typer af bankindskud) i jeres Dodd/Frank-banklovgivning. Virkningen af bail-in i det europæiske banksystem har været meget, meget farlig. Ser man

på aktieprisen for Deutsche Bank, f.eks., eller for italienske banker, så er aktieprisen og aktiemarkederne for disse banker faldet med gennemsnitligt mere end 70 % fra det øjeblik – altså fra januar, 2016 – hvor reglen om bail-in trådte i kraft i EU.

Denne regel er meget farlig. I har denne regel i Dodd-Frank. Den er aldrig blevet anvendt, men det kunne den blive om kort tid; så jeg mener, at I må revidere Dodd/Frank-loven. Jeg mener, at, hvis Trump vil gå ind for dette, vil han få støtte fra en meget stor del af det Demokratiske Parti, fra Bernie Sanders, mange kongresmedlemmer, som jeg mødte under mit besøg i D.C.

Gallagher: Jeg skal sige her, at LaRouchePAC i øjeblikket befinder sig i en mobilisering omkring en national appell. Det forlyder, at den første tale, Trump vil holde til begge Kongreshuse, bliver den 28. februar: vi er i en national mobilisering omkring en appell, der kræver, at han lover og fremstiller Glass-Steagall til denne Kongressamling den 28. februar – om kun én måned. Lyndon LaRouche har også krævet en afvisning af Steven Mnuchins nominering, en af de personer, du refererer til, til finansminister. Under hans høring i Senatet udtalte han sig ligefremt imod Glass-Steagall; på trods af den kendsgerning, at spørgeren (senator Maria Cantwell) mindede ham om, at den præsident, der har nomineret ham, i sin kampagne havde lovet at genindføre Glass-Steagall. LaRouche har krævet, at Mnuchin afvises og holdes ude af Finansministeriet.

Hvis der er mere, du ønsker at få frem til folk, der ser denne kanal i særdeleshed, så vær så god.

Zanni: Blot en sidste ting: Det er virkelig gode nyheder med denne appell, som I lancerer i USA; for borgernes støtte er meget vigtig mht. at få politikere til at vedtage den rette lovgivning omkring banker og bankregler. Hvad med Europa? Og hvad med den amerikanske administrations næste skridt? Jeg

håber, at den holdning, som den amerikanske administration fremlægger i forhold til Europa og Den europæiske Union, vil blive meget positiv for Italien. For at kunne træde ud af euroen har vi brug for støtte fra USA, og også fra Rusland. Så det er meget vigtigt, at den nye, samarbejdende holdning, som hr. Trump indtager mht. hr. Putin, til Rusland og til andre, fremvoksende økonomier, har en positiv virkning mht. at ødelægge konstruktionen af Den europæiske Union og genopbygge Europa. Et Europa, der bygger på suverænitet og frihed for nationer, og et samarbejdende Europa, der kunne fungere godt og også kunne samarbejde med USA fra den ene side, og med Rusland og det asiatiske område fra den anden side. Så vi har altså brug for begge siderne, brug for USA og Rusland, for at blive af med dette imperie-projekt, som er Den europæiske Union. Jeg håber, at hr. Trump vil fastholde sin holdning, vil bevare denne meget kritiske holdning, han har til EU, til Tyskland og til Europa. Vi kunne have et Italien, der forlader euroen og [kan ikke høres, 19:12] Europa, der genopbygger en ny historie; en ny ramme, der bygger på mere samarbejde, mere økonomisk vækst og flere jobs og mere investering. Det er mit håb, og det er min appel til den nye, amerikanske regering.

Gallagher: Fantastisk. Vi har talt i en halv time med Marco Zanni, medlem af EU-parlamentet.

(*Hele videoen med Marco Zanni kan ses her*)

»Amerika først« – eller et fælles hjem for

menneskehedens fremtid? Af Helga Zepp-LaRouche

Alternativet til globalisering à la amerikansk, dvs. et system, der er til fordel for det internationale finansoligarki på bekostning af Det almene Vel, er ikke et tilbagefald til en ren nationalstatspolitik. Menneskehedens universalhistorie har for længst nået et punkt, hvor kun et helt nyt paradigme kan være vejen til det næste trin i evolutionen. Dette Nye Paradigme må prioritere menneskehedens fælles interesser og udgå fra ideen om Én Menneskehed med en fælles fremtid, som imidlertid aldrig må stå i modsætning til interesserne hos menneskeheden som helhed. Dette Nye Paradigme må adskille sig lige så tydeligt fra globaliseringens aksiom, som den moderne tid adskilte sig fra middelalderen.

GDE Error: Requested URL is invalid

**RADIO SCHILLER, 23. januar,
2017:**

**Til præsident Trump: Det er
ikke “Amerika Først”,
men Menneskehedens Fælles
Fremtid**

Med formand Tom Gillesberg

Lad dette blive Dag Ét – indvielsesdag – for en ny æra for udviklingen af menneskeheden som helhed!

LaRouchePAC Internationale Webcast, 20. januar, 2017; Leder

Vi har et par emner, vi vil fremlægge her i dag, men vi lægger ud med en umiddelbar gennemgang fra både Lyndon og Helga LaRouche af de begivenheder, der fandt sted i dag, og vore marchorder for de kommende par dage. Det er i dag naturligvis indsættelsesdag. Vi er nu officielt kommet til slutningen af 16 år med Bush/Obama-æraen. Vi står på tærsklen til noget nyt; vi har et nyt, officielt præsidentskab. Hvad dette nye præsidentskab vil blive, står endnu uklart; det er stadig udefineret, og det er Lyndon og Helga LaRouches vurdering, at vores job ikke har ændret sig. Det er stadig vores opgave at lægge Lyndon LaRouches Fire Love på bordet. Vi er, og må fortsætte med at være, dette lands intellektuelle lederskab, og det er vores ansvar nu at indvarsle et nyt, internationalt paradigme, som USA i høj grad må blive en del af – det, vi kan kalde for det »Nye Paradigme for Udvikling«.

Matthew Ogden: God aften; det er i dag 20. januar, 2017; indvielsesdag. Dette er vores special-webcast på indvielsesdagen fra LaRouchepac.com. Med mig i studiet i dag har jeg to kolleger – Benjamin Deniston her i studiet; og, via

video, Michael Steger, som er med os i dag fra Houston, Texas, hvor han har tilbragt nogen tid sammen med Kesha Rogers.

Vi har et par emner, vi vil fremlægge her i dag, men vi lægger ud med en umiddelbar gennemgang fra både Lyndon og Helga LaRouche af de begivenheder, der fandt sted i dag, og vore marchordrer for de kommende par dage. Det er i dag naturligvis indsættelsesdag. Vi er nu officielt kommet til slutningen af 16 år med Bush/Obama-åraen. Vi står på tærsklen til noget nyt; vi har et nyt, officielt præsidentskab. Hvad dette nye præsidentskab vil blive, står endnu uklart; det er stadig udefineret, og det er Lyndon og Helga LaRouches vurdering, at vores job ikke har ændret sig. Det er stadig vores opgave at lægge Lyndon LaRouches Fire Love på bordet. Vi er, og må fortsætte med at være, dette lands intellektuelle lederskab, og det er vores ansvar nu at indvarsle et nyt, internationalt paradigme, som USA i høj grad må blive en del af – det, vi kan kalde for det »Nye Paradigme for Udvikling«.

Dette er nogle af de emner, vi vil diskutere i dybden senere i programmet, med vægt på to, store projekter, der er eksempler på, og paradigmatiske for, dette Nye Paradigme for Udvikling: Kra-kanalprojektet i Thailand og Transaqua-projektet i Afrika – to projekter, som hr. og fr. LaRouche i årtiernes løb har været meget involveret i, og som blot eksemplificerer den form for store projekter for *menneskelig udvikling*, som må forfølges i de kommende måneder og uger, både internationalt, men også store projekter af den art, som vi må gennemføre herhjemme i USA.

Lad mig begynde med en næsten ordret gennemgang af nogle kommentarer, som både Lyndon og Helga LaRouche kom med umiddelbart efter præsident Donald Trumps indsættelsestale her i eftermiddag, og vi vil så diskutere dette lidt mere i detaljer, før vi går videre med en gennemgang af disse store, internationale udviklingsprojekter.

LaRouche sagde omgående, at det er meget uklart, mht.

principper, hvad præsident Donald Trump har i sinde ud fra det, han fremlagde i sin indsættelsestale i dag. Lyndon LaRouche sagde, »De er meget forvirret på overfladen, og vi må vente og se, hvad der ligger under denne overflade. På baggrund af det, der blev fremlagt i denne tale, er der ingen klarhed over principper i det.«

Helga LaRouche sagde: »Det vigtigste på hjemmefronten er, hvordan Donald Trump vil honorere de løfter, han har afgivet. Hvilke handlinger vil han faktisk tage?« spurgte hun. Med hensyn til den internationale front, var Helga LaRouches vurdering, »Trump burde vide, at det ikke fungerer sådan; blot at sige 'Amerika først'. Spørgsmålet er: Hvordan finder man fælles interesser, som er fælles for mange nationer, og ikke kun 'Amerika først'? Hvad er de fælles mål for mange nationer, og hvordan handler man for at forfølge disse mål?«

Dernæst sagde Lyndon LaRouche: »Problemet er, at princippet endnu ikke er klart. Det kunne gå i retning af et forenende princip; men, ud fra det, der blev fremlagt, står det endnu ikke klart, at det nødvendigvis vil blive det, eller præcis, hvad dette princip vil være.« Helga LaRouche gentog, »Generelt set var talen en meget blandet pose. Der er bestemt løfter om, at dette kunne gå i den rigtige retning, men vi må se konkrete planer for handling. Vi, LaRouche-bevægelsen, LaRouche Political Action Committee, må forstærke vores mobilisering for Lyndon LaRouches Fire Love. Det er godt, at Obama er ude. Vi vil få en frisk vind, en frisk brise, men der er brug for langt mere klarhed.«

Sluttelig sagde Lyndon LaRouche: »Vi vil ikke gå for meget ind på deres argumenter. Lad dem selv forklare deres egne argumenter.« Helga LaRouche sagde: »Vi behøver ikke nødvendigvis støtte ethvert aspekt af, hvad præsident Trump siger. Vi behøver heller ikke være overdrevent kritiske, men vi bør fokusere på vore egne principper og vore egne mål.«

Først og fremmest: Hvad er disse mål?

Nummer 1 – og det er stadig dagsordenen – må Glass-Steagall omgående genindføres som landets lov. I løbet af de seneste 24 timer har vi atter set et udbrud, i vid udstrækning pga. den mobilisering, som I, dette webcasts seere, og medlemmer af LaRouche-bevægelsen i USA har været engageret i; Glass-Steagall er nu tilbage i forreste front, tilbage på dagsordenen. Dette sås tydeligst af de spørgsmål, der blev stillet under høringen for godkendelsen af den udpegede finansminister, Steven Mnuchin, og som rejstes af senator Maria Cantwell. Hun har, som folk ved, længe været en støtte af en tilbagevenden til Glass-Steagall, i mange år. Hendes første, og eneste spørgsmål til Steven Mnuchin, var, »Støtter De Glass-Steagall?«

Steven Mnuchins svar – og dette er Helga LaRouches analyse – var, »ægte sofisteri«. »Lyndon LaRouche har været meget klar omkring, at dét, vi har brug for, er den *originale Glass-Steagall, uden ændringer*. Så kommer denne Mnuchin-fyr og taler om en *modifieret Glass-Steagall* og blander det med Volcker-reglen«, sagde hun. »Dette er ægte sofisteri. Det er virkelig godt, at Maria Cantwell har meldt klart ud om dette spørgsmål, og nu må vi lægge meget pres på hende og andre, inklusive på præsident Donald Trump, for at få den ægte Glass-Steagall vedtaget. Som Maria Cantwell sagde, så kræver det en klar, skarp linje mellem investeringsbankaktivitet og kommersiel bankaktivitet sådan, som Glass-Steagall oprindeligt blev udarbejdet af Franklin Roosevelt.«

Men Glass-Steagall er blot det første skridt til det fulde program for de Fire Love; og jeg mener, vi vil diskutere dette, ikke nødvendigvis stykke for stykke, men som en generel gennemgang, det princip, der forener Lyndon LaRouches program. Og vi må, som Helga LaRouches analyse siger, tænke på det som blot Dag Ét af de første 100 dage.

Hvad vi omgående må få at se, fra dette øjeblik, er en omgående forbedring i de amerikansk-russiske relationer. Det er der allerede positive indikationer på. Der er en invitation

til præsident Donald Trump til at deltage, eller sende en delegation til at deltage, i Astana Fredsforhandlingerne i Kasakhstan; fredsforhandlingerne om Syrien. Det kunne ikke være mere presserende, end det er nu, med nyhederne her til morgen om, at ISIS på tragisk vis nu har ødelagt de storsslæde, romerske ruiner i Palmyra, det smukke amfiteater og de andre ruiner. Så det er presserende vigtigt.

Men samtidig må der blive et seriøst partnerskab mellem USA og Kina. Den store mulighed for dette – i kølvandet på præsident Xi Jinpings tale om en fremtid for en fælles og almen skæbne, som var temaet i hans tale for Davos Økonomiske Verdensforum under sit nylige besøg i Schweiz – er en konference, der kommer til maj i Kina, om Bælt-og-Vej-initiativet, og som mange statsoverhoveder vil deltage i. En eksplisit invitation er blevet overgivet til Donald Trump personligt for hans personlige deltagelse i denne konference.

Det, der står klart, er, at vi befinner os midt i en global proces for dramatisk og radikal forandring. Der kommer et betydningsfuldt skifte i dynamikken, som allerede finder sted, men som vil fortsætte med at udkrystallisere sig i de kommende måneder. De franske valg er i horisonten. Ifølge nogle beregninger er 75 % af vælgerne nu for at reducere sanktionerne mod Rusland. Dernæst er der de tyske valg, der kommer lidt senere efter de franske. I løbet af disse måneder kunne vi få at se en meget anderledes verden komme til syne. Det står klart, at det ikke længere er »business as usual«. Bush/Obama-æraen er forbi, og vi står nu på tærsklen til noget helt nyt.

Jeg vil gerne invitere Michael [Steger] og Ben [Deniston] til at sige lidt mere om dette, før vi går over til disse projekter, men, lad mig blot sige, om denne nye æra, som Helga LaRouche refererer til som nødvendigheden af at definere fælles interesser blandt mange nationer, og dernæst at samarbejde om at opnå disse interesser, eller, som præsident Xi Jinping udtrykker det, en fremtid for en fælles skæbne.

To store projekter, som jeg nævnte det, og som eksemplificerer mulighederne for at engagere sig på et sådant niveau og indvarsle dette Nye Paradigme for Udvikling, er Kra-kanalen i Thailand, der nu er meget konkret tilbage på dagsordenen – jeg kommer med flere detaljer senere – og Transaqua-projektet i Afrika. Det, vi ser, er, at den Nye Silkevej, Bælt-og-Vej-initiativet, går støt fremad og nu bærer frugt efter årtiers arbejde fra LaRouche-bevægelsens side internationalt. Senere i aftenens udsendelse vil vi vise et kort klip af en video, vi har lavet, og som belyser Kra-kanalens historie, og som i de kommende dage vil blive ledsaget af et interview med en af hovedarrangørerne af dette projekt, Pakdee Tanapura. Og så får vi en slags generel præsentation af dette Transaqua-projekt i Afrika.

Men dette er store projekter, der blot eksemplificerer det, der, kan man sige, må blive det »nye normale« i dette Nye Paradigme for Udvikling, og for det, som USA som en presserende sag må deltage i.

Engelsk udskrift af hele webcastet:

**LET'S MAKE THIS DAY ONE – INAUGURATION DAY –
OF A NEW ERA FOR DEVELOPMENT FOR MANKIND AS A WHOLE!**

LaRouche PAC International Webcast, January 20, 2017

MATTHEW OGDEN: Good evening! It's January 20th, 2017. Today is Inauguration Day, and this is our Inauguration Day Special Webcast from Larouchepac.com. I'm pleased to be joined today by two of my colleagues – Benjamin Deniston, here in the studio; and, via video, Michael Steger, who is joining us today from Houston, Texas, where he's been spending some time with Kesha Rogers.

We have a few items that we're going to present to you today, but we're going to begin with an immediate overview

from both Lyndon and Helga LaRouche of the events that occurred today, and our marching orders for the days to come. Obviously, today is Inauguration Day. We've come now, officially, to the end of 16 years of the Bush/Obama era. We're on the verge of something new; we have a new Presidency, officially. What that new Presidency will be, is unclear; it is very much still undefined, and Lyndon and Helga LaRouche's assessment is, our job has not changed. We still have the task of putting Lyndon LaRouche's Four Laws on the table. We are, and must continue to be, the intellectual leadership in this country, and we are having the responsibility now of ushering in a new international paradigm of which the United States must very much indeed be a part – what we can call the "New Development Paradigm."

That will be some of what we will discuss in substance later in this broadcast with an emphasis on two major projects which are exemplary and paradigmatic of that New Development Paradigm: the Kra Canal Project in Thailand, and the Transqua Project in Africa – two projects with which the LaRouches have been very much involved over decades and which are merely exemplary of the kinds of great projects for {human} development that must be pursued in the coming months, in the coming weeks, both internationally, but also great projects of that type which we must carry out here at home in the United States.

Let me begin with an almost verbatim overview of some

comments that both Lyndon and Helga LaRouche had, immediately following President Donald Trump's inaugural speech this afternoon, and then we will discuss that in a little bit more detail before we get to the overview of these great international development projects.

What Mr. LaRouche said, right off the bat, is that it's very unclear, in terms of principle, what President Donald Trump has in mind, just based on what he presented in his inaugural speech today. Lyndon LaRouche said, "It's very confused on the surface, and we will have to wait and see what is underneath that surface. On the basis of what was presented in that speech, there is no clarity of principle there."

Helga LaRouche said, "The most important thing on the domestic front is how Donald Trump will deliver on the promises that he's made. What are the actions that he will actually take?" she asked. Regarding the international front, Helga LaRouche's assessment was, "Trump should know it doesn't work that way; merely saying 'America First.' The issue is: how do you find {common} interests, shared among {many} nations, not just 'America First'? What are the common objectives of multiple nations, and how do you act in pursuit of those objectives?"

Lyndon LaRouche then said, "The problem is that the principle is not clear yet. It could go in the direction of a unifying principle; but from what was presented, it's not yet clear that it necessarily will, or exactly what that principle will be." Helga LaRouche's reiterating remarks were: "Overall, the address was a very mixed bag. There are certainly promises that this could go in the right direction, but we need to see concrete plans of action. We, the LaRouche Movement, the

LaRouche

Political Action Committee, must increase our mobilization on Lyndon LaRouche's Four Laws program. It is good," she said, "that

Obama is out. We will get a fresh wind, a fresh breeze, but a lot more clarity is still needed."

And then, finally, Lyndon LaRouche said, "We don't want to get too close to their arguments. Let them clarify their own arguments." And Helga LaRouche said, "We don't necessarily need to support every aspect of what President Trump says. We also don't need to be overly critical either, but we should be focusing on our own principles and our own objectives."

Now, first and foremost, what are those objectives?

No. 1 – and the agenda still stands – Glass-Steagall must be immediately reinstated as the law of the land. We saw, over the last 24 hours, an eruption again, largely due to the mobilization that you, the viewers of this webcast and members of the LaRouche Movement in the United States have been engaged in; Glass-Steagall is now back in the forefront, back on the agenda.

This could be seen most clearly by questions that were raised during the confirmation hearing of Treasury designate-Secretary,

Steven Mnuchin, that were raised by Senator Maria Cantwell. Maria

Cantwell, as people know, has been a long-standing supporter of a return to Glass-Steagall for many years now. Her very first question and her {only} question of Steven Mnuchin was, "Do you support Glass-Steagall?"

Steven Mnuchin's answer – and this is Helga LaRouche's analysis

– was "real sophistry." "Lyndon LaRouche has been very clear that what we need is the {original Glass-Steagall, without modification}. And here comes this Mnuchin guy, going on about a

{modified} Glass-Steagall, mixing it in with the Volcker Rule,"

she said. "This is real sophistry. It is very good that Maria Cantwell has now put herself on the spot on this issue, and now

{we} have to put real pressure on her and on others, including on

President Donald Trump, to get the real Glass-Steagall in place.

As Maria Cantwell said, that requires a clear bright line between

investment banking and commercial banking in the way that Glass-Steagall was originally designed by Franklin Roosevelt."

But Glass-Steagall is merely the first step in the full Four

Laws program; and I think we're going to discuss that, not necessarily piecemeal, but in terms of the broad overview, the principle which unifies Lyndon LaRouche's program. And the way to

think about that is what Helga LaRouche's analysis was, that this

is merely Day One out of what must be the First 100 Days.

What we have to see, immediately, from this moment on, is an

immediate improvement in U.S.-Russian relations. There are already positive indications of that. You have the official invitation of now-President Donald Trump to attend, or to send a

delegation to attend, the Astana Peace Talks in Astana, Kazakhstan; the peace talks for Syria. This could not be more urgent than it is right now, with the news that we received

this morning, that ISIS has, tragically, now destroyed the grand Roman ruins of Palmyra, the beautiful amphitheater, and the other ruins there. So, this is of urgent importance.

But, simultaneously, there must be a serious partnership between the United States and China. The grand opportunity for that, following President Xi Jinping's keynote speech on the future of shared and common destiny – that was his theme at the Davos World Economic Forum during his recent trip to Switzerland.

[<http://america.cgtn.com/2017/01/17/full-text-of-xi-jinping-keynote-at-the-world-economic-forum>] The most immediate opportunity is a conference that's coming up in May, in China, on the subject of the Belt and Road Initiative, which many head of state will be attending. There has been an explicit invitation extended, for Donald Trump, himself, to attend this conference.

What is clear, is that we are in the midst of a global process of dramatic and radical change. There will be a major shift of dynamic which is already ongoing, but which will continue to crystallize in the coming months. The French elections are on the horizon. According to some calculations, 75% of the electorate are now in favor of rolling back the sanctions against Russia. Then you have the German elections coming later after that. Over the course of these months, we could see a very different world emerging. What is very clear is that this is no

longer "business as usual." The Bush/Obama era is over, and now we're on the verge of something completely new.

Now, I would like to invite Michael and Ben to say a little

bit more about this, before we get into these projects, but let

me just say, this new era, what Helga LaRouche is referring to as

the necessity of defining common interests among multiple nations, and then working together to achieve those interests, or, as President Xi Jinping put it, a future of shared destiny.

Two great projects, as I mentioned, which exemplify the

opportunities to engage on that kind of level and to usher in this New Development Paradigm, are the Kra Canal in Thailand, which is now back on the agenda in a very real way – and I'll get into some of the details on that later – and the Transqua Project in Africa. What we see is that the New Silk Road, the Belt and Road Initiative, is steadily moving forward, and it's coming to fruition after decades of work by the LaRouche Movement

internationally. Later in this show, we will be playing a brief

clip of a video that we made highlighting the history of the Kra

Canal, which also will be accompanied in the coming days by an interview with one of the key organizers of that project, Pakdee

Tanapura. And then we will have sort of an overview presentation

of this Transqua Project in Africa.

But what these are, are great projects which are merely

exemplary of what must become, you could say, the "new normal" in

this New Development Paradigm, and what the United States must {urgently} become a participant in.

Let me leave it at that. We can have a little bit more discussion and then get into some of the bulk of those projects.

MICHAEL STEGER: Well, I think everyone's fairly happy watching this broadcast, given the fact that especially the last eight years under Obama were a kind of psychological terror. There's definitely a relief. The one thing that's clear, is that it's a moment of action. Perhaps President Trump understands that. As,

Matt, you indicated, as Lyn said, himself, we have to see what this actually means. But we, the LaRouche PAC and the LaRouche Association internationally know very well what this means. It's

largely determined by the actions that both Russia and China have

taken over the last three years around the New Silk Road initiative and a real collaboration, as Vladimir Putin himself called for in the 2015 United Nations General Assembly – an anti-Nazi coalition, like you saw in World War II – has to be brought together, a collaboration of nations.

And what that means – I think President Putin understands

this – and I think it's very important that the American people

grasp this. The eradication of this kind of terrorism, is the elimination of the British Empire, in the essence of a construction orientation; that you're actually building up the civilizations again, you're building up the populations. You're

taking the areas of Southwest Asia, North Africa; the project of

the Transqua is in a key area to begin to develop many parts of

Africa that are right now threatened by this terrorist scourge.

The same is true from India through Pakistan, the Kra Canal. The

areas of Myanmar and Thailand and into Malaysia are also threatened. The Philippines.

So these questions of development are really the means by

which an international coalition eradicates the terrorism; eradicates the drug trade; and begins to collaborate on mankind's true destiny, which is really much greater than simply solving some of these basic problems.

I'll say that for now. I think Ben might have more to say.

BEN DENISTON: That's exactly the issue. Maybe we can get it

to it a little bit more, but you look at the United States, you

look at the issue of Mexico and our relation to Mexico, for example, which has been a big subject of discussion. But what hasn't been put on the table, is, again, the kind of campaign and

the programs that the LaRouche Movement has led up for major development projects. Mr. LaRouche, again, has a very rich and high-level history of relations with top Mexican officials, including one-time President JosÃ© LÃ³pez Portillo of Mexico, with whom he had a direct personal relationship around this idea

of common development.

This can be directly taken to one of the key issues we'll

get into – the issue of water development, as we'll discuss in the case of Africa; but that can serve as a model for the kind of

projects that we could bring back to the United States. What

Michael is saying here is critical: development is the key; development is the future; development is what's needed to actually {solve} these problems, not just address immediate crises, not just deal with catastrophes as they occur. But actually how do you move the world in many of these regions that

have been plunged into years if not decades of horrific activities led by the Saudis, Obama, Bush – all of these factions? How do you actually bring that into some real solutions

and resolutions that will create a long-term substantial change?

I think what Mrs. LaRouche said was very right on, in terms

of her response to the inauguration speech; is that it's a new world. We can no longer be thinking about individual nations alone; that's just part of the natural state that mankind is at,

at this point. Mankind has developed to the point where we're a

global force; the level of development and growth needed is something that goes beyond individual national boundaries.

You

have to do it with respect to nations and their interests and their boundaries and their cultures; but it's also undeniable that we're at a point where we have to think as a global species

– and really, an interplanetary species.

That's the basis for the future of mankind now. Where do

you define these common areas of mutual benefit, mutual interest

that nations can participate in; which creates a net higher amount of wealth and growth for all participants involved? There's a principle! Mr. LaRouche was raising the issue of where's the principle; that's an actual scientific principle rooted in the scientific nature of mankind as a creative

species, and rooted in the very historical view of the point of human development that we're currently at. That is a principle; that is something which you can continue to come to as the defining point for policy and what's needed now.

OGDEN: Absolutely! There is obviously a sense of dramatic change which is sweeping the country; and I think that President Trump addressed what is a reality. That there is a desperation among the American people; and that is obviously what rendered this election. The forgotten men, the forgotten women who feel a desperation and a despair as they look at these old abandoned factories, as he said, standing like tombstones scattered across the territory of this country. People who feel like they have no voice; and the sense that they now have the opportunity to participate once again in the policies of the United States. But participating in the policies of this country means a necessity for a deeply held education and profound understanding of principle, not just policies but a principle around which those actions can be taken. The sentiment of saying we're going to look at ourselves as standing on the threshold of a new millennium and unlocking the mysteries of space; and using American labor to build infrastructure across the United States, and roads and railroads and tunnels and bridges, is a positive one. But the understanding of where mankind is at in our history

as a species right now, and what are the true scientific challenges that are facing us that require our creativity [in order] to be solved. That is where the real questions lie in terms of clarity of principle. And great leaders of the United

States always had an understanding of what the principles were that mankind as a whole must resolve; the principled questions which are there to be solved.

So, we're going to take a look at these two case studies

which we're selecting because of, first of all, their magnitude

in terms of the importance of their role in this interconnection

of a World Land-Bridge or a new land-based and maritime Silk Road, as it's being called with the initiative from Xi Jinping;

but also because of the role that Lyndon and Helga LaRouche have

played in these two projects over a number of decades, and the fact that their progress at this point does actually represent a

milestone in terms of the coming to fruition of a campaign of inaugurating this new era of development for mankind.

So, we're going to start with a short excerpt from a video

that LaRouche PAC made a number of years ago on the Kra Canal; the Thailand canal which has a long history going back over a century in terms of people looking at the different possible routes of cutting a canal through the isthmus of Thailand. But

it's also something that Mr. Lyndon LaRouche personally was involved in, in the 1980s. There are a lot of new developments

and hopeful developments around this, including a new book that

just was published called {Kra Canal: The Strategic History of

Thailand}, which Pakdee Tanapura, who is an associate of the LaRouche Movement in Thailand and who was one of the prime organizers in the 1980s, is a contributor to this book; but also

a number of generals and admirals and other high-ranking and leading figures inside Thailand. This book is now being printed

in 10,000 copies and is being circulated among some of the leading government institutions. With the passage of the previous king and the new king coming to power in Thailand, there

is a strong openness; not to mention that there is a strategic shift now underway in Asia as a whole. The abandonment of the Obama Asia Pivot, the crumbling of the TPP; there's a strong potential in terms of the possibility of this project moving forward.

So, I'll have a little bit more to say about this after we

play this clip; but again, this project – taken together with the other project we're going to talk about today – are merely exemplary of the type of new era of development that we must inaugurate today.

VIDEO voice [begins mid-sentence]: century, the concept of the preferred location for the canal route generally shifted towards southern Thailand, as compared to the earliest proposed routes.

We can compare the dimensions of a proposed Kra Canal with other well-known canals. The width of the Kra isthmus at its narrowest point is around 27 miles. Compare this to the width of the Panama Canal – about 48 miles. The length of the various Kra Canal proposals range from between 30 and 60 miles. The Suez

Canal, for comparison, has a length of 119 miles. The height of the interior mountain chain where the Kra Canal would be constructed is about 246 feet. Compare this to the height of the Gaillard Cut of the Panama Canal, which is slightly lower at 210 feet.

The Straits of Malacca are not sufficiently deep for many large ships to pass through; the straits are 620 miles long, but very narrow – less than 1.6 miles at the narrowest, and only 82 feet deep at the shallowest point. Currently, large ships are required to travel much further south to the Lombok Straits near Java; which have a depth of 820 feet.

OGDEN: This is the beginning of the clip that we're going to play for you. We're going to explore a little bit more of the advantages of cutting this Kra Canal through the Thailand isthmus. What Mr. LaRouche has emphasized, is that you're linking together two very crucial oceans in the world – the Pacific Ocean and the Indian Ocean; this is a key connection in terms of this new Maritime Silk Road, and will completely transform the potential relationships between the countries in the Asia-Pacific region as a whole. So, we'll continue playing this clip for you right now.

VIDEO voice: Clearly, a Kra Canal poses a more reasonable option than travelling so much further south for larger ships;

or
for any ship taking the 620-mile detour through the congested
and
pirate-infested Straits of Malacca.

The 600-plus-mile Malacca Straits are by far the most heavily travelled of the world's canals, with more than twice the traffic of the Suez and Panama Canals combined. By a recent estimate, one-fifth of world trade goes through the Malacca Straits; congestion or obstruction of the straits would dramatically increase the cost of trade. The maximum capacity of the Singapore-Malacca Straits being 200,000 ships annually. A more recent assessment estimates that the traffic of the straits has been increasing at an annual rate of 20%.

In 1973, Tams Engineering had conducted a study of choices of Kra Canal routes, and suggested that route 5-A was the most suitable for the construction of a Kra Canal. At either end of the canal would be located industrial zones estimated to span collectively about 100,000 acres. A decade later, in 1983-84, the Fusion Energy Foundation and {Executive Intelligence Review}, together with the Thai Ministry of Communication, held two successful conferences on the Kra Canal project. FEF updated the earlier feasibility study done by Tams, and developed further on the project's economic and industrial benefits. The Fall 1984 conference entitled "Industrialization of Thailand and the Kra Canal" took place in Bangkok, Thailand. The conference brought together businessmen, engineers, and government officials from all of the ASEAN countries, to hash out the feasibility of building the canal.

PAKDEE TANAPURA: The idea of building the canal, of course, was picked up again in 1983 when Lyndon LaRouche travelled to Thailand and organized an international conference on the Kra Canal. The participation was very good; we had representatives from India, representatives from Indonesia, representatives from Malaysia, representatives from Japan. In 1983, we didn't have a representative from China, but the Chinese are very observant about what we were doing. We had participation of the Ministry of Transport and Communications of Thailand, the Minister, Mr. Samatzu Tamaraif [ph] himself came to deliver a speech at the conference along with Lyndon LaRouche. Also, we had the participation of the GIF, the Global Infrastructure Fund group; from Japan, we had Dr. Yamamoto from the GIF group, as well as participation from Japan; a very prominent figure, Mr. Nakajima of the Mitsubishi Research Institute – a very prominent figure from the Mitsubishi Group. We had Mr. Saito also from the Toshiba Group, and we had lots of participation from [inaud; 28:55]. So, that was back in 1983.

VIDEO voice: The four panels covered all aspects, including a presentation by EIR/FEF researchers on the use of PNEs – or peaceful nuclear explosions – as the fastest, most efficient and cost effective method of construction.

OGDEN: So, the full video that that was just an excerpt from, is available on YouTube – "The Kra Canal; The Development of Southeast Asia"; and the link to that video is available in

the description of this YouTube video. But as you heard Mr. Pakdee Tanapura mention, Lyndon LaRouche was a keynote speaker at

both the 1983 conference and the 1984 conference that were organized there in Bangkok, Thailand with very high-level representation from almost every Asian country and from the Thai government itself.

What Lyndon LaRouche said in a recent interview, and he

continues to emphasize, is the absolute critical nature of the Kra Canal. But he delivered an interview in 2014 to the {Fortune

Times} of Singapore, on the Kra Canal project. I'm just going to

read a short excerpt of what Mr. LaRouche said, which will clarify, I think, why this is such a key project in the overall

global development perspective that we're talking about. Mr. LaRouche said the following:

"Divide the maritime region of East and South Asia into

three principal categories: China – a giant; India – a giant; and the maritime connection throughout Southeast Asia's maritime

regions. Add the impact of such a triadic maritime and related

connection to the physical economic relations to the Americas to

the east, and the Middle East's underbelly and Africa. Then, the

potency of a Kra Canal development appears not only as an eminently feasible feature, but as a strategic, political, economic force for the planet." He went on to say, "The sheer volume of maritime trade between the two great nations of Asia

—
China and India – and their connections through the South Asia

maritime regions make the canal probably the most potentially beneficial and also efficient project for the entire region of the Pacific and Indian Oceans regions; and the co-development of the major regions of planet Earth as a whole."

Then, later, the following year, in 2015, some comments in an informal discussion, but here's quote from those comments: "With the completion of the Kra Canal, on top of the Suez Canal expansion which is ongoing in Egypt, there will be no longer a separation between the Atlantic and Pacific economies. China and India will greatly benefit from those two canal projects, along with the smaller nations along the Southeast Asian Rim. This must be pushed, hard. This will end the British geo-political games in the Eurasian region; it will change the economic character of the entire world."

So, I think that's the key here. What we're looking at; {this} is what Helga LaRouche was referring to when you identify a vision of common destiny or principles which are shared for the mutual benefit of many nations, of an entire region, or potentially even, the entire globe; and then work together to achieve those benefits. That's the era of development; that's the new era of development which we have to inaugurate here. And I think that's exemplary – as Mr. LaRouche was just saying – of these kinds of global visions of how we can bring mankind to the next platform in terms of our development of the planet for the mutual benefit of all nations.

So, let's take that as one project; and then, shift over to

Africa and look at what is now progressing around this really unprecedented project in terms of water transfer in terms of the magnitude and the potential benefits for that continent also.

DENISTON: Regular viewers of our website might have seen this,

but it was just this past December that there was a new Memorandum of Understanding signed between the Lake Chad Basin Commission, the Nigerian government, and also a major company out

of China, called China Power. This is now a new, formal, serious

step towards a feasibility study, a detailed engineering study of

what it would take to actualize this Transaqua project, as it has

been called in its earlier designs. As it now stands, as the designs stand and even a slightly smaller version which was cited

in this new Memorandum of Understanding would be the single largest water transfer project ever created on the planet Earth;

being brought right into Central Africa to address some of major

needs of that region. This has been on the table for decades

—

we'll get into that in a second — but what stands out now, again? We're in a new global paradigm, and what appears to be the key change that's now bringing this out of design and discussion and general acknowledgement of it being important; but

into actual realization? Again, we have China's role. China Power is the company that led the construction of the Three Gorges Dam in China.

So again, we're seeing China playing a key role in bringing these much-needed, much-discussed mega-projects of development into fruition. While it might not technically be included as part of the whole New Silk Road or what they are now calling the

Belt and Road initiative; it is intimately part of that entire perspective, that entire program. This design to bring water from the Congo River Basin, not necessarily the end of the Congo

River where all the tributaries become the Congo River itself, but many of the upper tributaries that are at higher elevations

further inland; to bring a fraction – 5%, 8% of this water flow

– divert it to the north and to the west into Lake Chad to begin

refilling Lake Chad. This was designed in the early 1980s by certain Italian engineers; in particular, Dr. Marcello Vichi, who

has worked with the Bonifica Engineering Consulting Firm, who has

been very happy to collaborate with the Schiller Institute and Lyndon and Helga LaRouche in the past and recently in his promotion of this project.

But again, this would be an incredibly amazing contribution

to this entire region. Just compare it to the level of discussion you still get in the West around poverty in Africa; you still just get disgusting discussions of how we need to provide them with gravity-powered light bulbs because they don't

have electricity, so you can create a mechanism to provide light

by a certain gravity-powered mechanism. And that's some kind of amazing contribution to the people of Africa who need

electricity. That's just such a disgusting low level of thought from this whole anti-development, Green perspective. And you look what China is saying: Let's bring the most modern, the most advanced, the largest water infrastructure project ever built on the planet Earth; and let's engage Africa in building it there.

Just to clarify, despite some of the lies that are put out, this would not be China coming in and building the entire project with their own people and their own labor force. That's often stated, but it's not the case, and it's being demonstrated that it's not the case. Just look at what's already happened and what's ongoing with the rail projects that China is working with various African nations in developing. New standard rail lines in Kenya, for example; just look at the figures on that. About 3000 Chinese are employed on that project there; 30,000 Kenyans are employed, and Kenyans are being trained to run these rail systems in addition to the skill sets being developed to construct these things. It's similar with other rail lines in other African nations. So, just to clarify that, this is not China coming in and employing their own people and exploiting these African nations. This is coming in with this "win-win" perspective of an investment; engaging with the populations there and developing the region for the benefit of all parties involved.

Just to emphasize, we have a first slide here [Fig. 1]

just to show a couple of examples; but this is a project and a general idea that Mr. LaRouche and his associates have been advocating for decades. Prior to the design of the Transqua itself, which is the name given by this Italian engineer who did a more detailed initial engineering study for this project, the general idea was recognized as feasible and made sense if you just look at the region – which we'll look at in a second – you can see where there's an abundance of water; you can see where there might regions where you can transfer it. It was recognized, going back to Mr. LaRouche's famous 1975 International Development Bank, that these kinds of investments into large-scale water transfer is exactly typical of the kinds of projects we need for Africa, for example; for nations in Africa.

Similar ideas were featured in the Fusion Energy Foundation report, "The Industrialization of Africa", just to cite another example. This has been often discussed and developed and proposed in various other publications by {Executive Intelligence Review}, by LaRouche PAC, by the Schiller Institute.

But it's probably also worth just highlighting that in March 2016, {Executive Intelligence Review} held a seminar in Frankfurt, Germany to discuss the development perspective needed to solve the refugee crisis in northern Africa and stretching into the Middle East; which has been something that Mrs. LaRouche has campaigned on for well over year now. That the solution to this refugee crisis is to reverse the destruction that's been

caused by Bush's wars, Obama's wars in that region, the support of terrorism through support of Saudi Arabia and more directly.

But do the complete opposite and engage in large-scale development of this region to ensure that there's a future for people; especially for the younger generation. That's the only

way you're going to fundamentally get rid of terrorism; the exact

opposite of Obama's drone strike policy, where every wedding party he drones, he creates ten times more future terrorists – because their lives have been destroyed – than he killed with his drone strikes. So, this was a very high-level seminar on that topic; and one of major projects that was featured, was this

Transqua project. It featured two of the leading engineers; again this Dr. Marcello Vichi – and one of his associates who's

also involved and is an expert on the project – as well as a representative of the Lake Chad Basin Commission. This is the level of promotion and discussion that our organization {Executive Intelligence Review}, Mrs. LaRouche, also our friend

over in France, Jacques Cheminade who's currently running a campaign for the Presidency in France, has been a major supporter

of this project. So, we have a very close history with this entire thing. Now again, with China actually taking the lead, this is becoming a reality.

Just to put that in a little bit of context, I want to briefly look at this map; because it's well known that water is a

major issue for many parts of the world. And it's expected to become a growing issue for many regions as water use increases,

population grows; and under the assumption that we're not

going to have the level of water infrastructure that we need. If you just look at this map, put out by a United Nations report on global water issues, you can see in the lighter blues, you see regions where there is water scarcity due to the physical availability of water; and that's probably not a surprise in the regions you see. In the west and southwestern United States, we see physical water scarcity. But you see much of Africa is not light blue, it's dark blue, which indicates economic water scarcity; meaning the water is there, but the infrastructure hasn't been developed to utilize the water supplies that are there. So, I think that's an immediate reference point that's worth making. You have major water supplies available throughout the African continent; what's been lacking is the ability to facilitate the kind of projects needed to develop and take advantage of those.

Here [Fig. 2] is just a global depiction of river runoff globally for all the major coastal watersheds combined that run into different oceans and basins. Here, you can see where I'm indicating, the Congo Basin has a very large and significant water flow out into the South Atlantic Ocean there. So, it's a major – maybe not the largest – but a major region of water flow that's available; the vast majority of which is not being used for any economic purposes. The Congo River itself, if people don't know, is the second largest river on the planet in terms of discharge into the ocean. It's kind of hard to compete with the Amazon itself, but the Congo is the second globally

largest river; running at 1300 cubic kilometers per year of outflow. For a comparative reference for Americans, the Mississippi is 500 [cubic km]. So this is over 2.5 times the size of the Mississippi River. The Nile River, another major river in Africa, that obviously supports a very large population

and development, is more in the range of 80-90 cubic km per year.

So, we're talking about an order of magnitude plus larger than the Nile River.

Here [Fig. 3] we have a quick breakdown of the different water basins in Africa. This graphic is actually labelled in German,

so my German-speaking friends can read this just fine. But the entire Congo River Basin, as I'm indicating here, so you can get

a sense of the size; all funneling down into the Congo River out

into the Atlantic again. Then, just bordering it to the north and to the west, is the Lake Chad Basin. So this entire region,

all water deposited in here filters into Lake Chad itself.

Currently, this basin and the water in this basin, the water in

the Lake Chad system supports somewhere in the range of 30-40 million people. Over the past 40-45 years, Lake Chad – in terms

of total surface area – is now only one-tenth of its former size. So, if you compare 1972 to today, it's one-tenth of the size it was then. There have also been issues of rainfall decreasing in the past 20 years or so on the order of 15% to 20%.

So, none of these figures are new or a surprise; this has

been known since our organization has been campaigning for the development of this project. But it is a very real and

developing crisis in the region, and it can be alleviated. Here's a depiction [Fig. 4] of the actual change in the size of the lake; it's rather dramatic. The total outlying area here is the 1972 level; it had a low record in 1987, and it's recovered just a little bit. But it's still a tenth of its original, expected size.

So this rather brilliant, beautiful proposal is to create a canal – again, that would not connect all the way down to the headwaters of the Congo River itself; but it would feed off many of the tributaries up in the highland regions and collect the water through a series of dams and reservoirs and canals in that region in the Democratic Republic of Congo and in the Central African Republic. You can see here an indication of the Congo River Basin as a whole, and the catchment region, and this is the canal that would be developed. Once it captures the water in that region, it could then be funneled into canals and existing rivers crossing the Congo River divide into the Lake Chad Basin, and then funneled directly into Lake Chad. What is being proposed here is something in the range of 50-100 cubic kilometers per year for the diversion. The original designs by the Italian leaders who originally did the engineering studies on this project, were looking at 100 cubic kilometers per year. Again, that's something on the order of 8% of the total water flow of the basin.

It's also worth noting that this would also provide

flood control for the Congo Basin itself; so you could alleviate some of the periodic flooding which itself can be very problematic with the lack of infrastructure in the region.

So, the original designs are looking on the order of 100

cubic kilometers a year; this new Memorandum of Understanding threw out the figure of half of that – 50 cubic kilometers per year. Both of which are massive figures. You're talking about

on the order of a Nile River of flow, created by man, refilling

Lake Chad over some number of years. Again, just to help to get

a sense of some of these figures and what they mean, if you take

all of the western water projects in the United States: the Central Valley Project; the Franklin Roosevelt projects of the '30s; the Pat Brown projects of the '60s; the projects to divert

from the Colorado River into various regions. You combine all of

that, and you look at what is the total functional capacity of all these projects; you're talking about a maximum of 20 cubic kilometers per year. So, this is already 2.5 if not 5 times larger than all of California's water projects combined.

You take China's beautiful brand new South Water North project; they've completed two of the three routes for that project; the so-called eastern route, and the so-called central

route. Those combined are going to be transferring about 30 cubic kilometers a year. When the western route is added on, that'll be closer to 45. But again, even the lower estimate of

the Lake Chad Transqua diversion project is 50 – is larger than

the South Water North project in its entirety; and it could be even twice that if the full extent is developed.

Hydropower will be developed along this region to provide much-needed electricity; and obviously the water will be used not just for refilling the lake, but an entire development of this region. If the full design is developed in its entirety, you can have a navigable canal that will be part of that; along with which, you can have inland ports, new industrial development, all kinds of economic activity along the canal itself. The level of land irrigation for farming that's being discussed – even with the current proposal of 50 cubic km per year – is equivalent to the entire California Central Valley.

If you know what the California Central Valley means for food production for the United States, this should tell you something. You're going to have a California Central Valley potential of food production right in the central heart of Africa. So this is an amazing project that will not just benefit the immediate nations touching the project; it will have spreading effects throughout [Africa], and is typical of the type of principle of development that is needed in this current period. You look for these large-scale actions that can benefit all the partners involved. China is making an investment; they're going to benefit from the project by being able to participate in its construction, but also getting new markets to work with as these African nations are able to grow and develop.

All these African nations are going to get power, water, skilled training to construct and operate these projects, the related industry that can go along with these development corridors.

This is exemplary of the type of programs that are needed today. I think it deserves a very high level of support and praise for the potential of this thing becoming a reality. Again, it should serve as a reference point for the level of discussion needed for the United States. Much could be said – we've already taken up a fair amount of time with this, but the United States' relation to Mexico; you have the entire NAWAPA design in principle of managing the entire – and then potentials to add in southern contributions from Mexico itself. So, you have similar ideas of joint development that can not only alleviate current drought conditions that are ravaging California, the southwest United States, and much of northern Mexico; you can actually create a qualitatively higher level of ability to support completely new levels of agriculture development. You turn entire territories that are now uninhabitable into potentially some of the best land that you're going to want to get your hands on.

It's this future-oriented level of development on this scale, rooted in these types of principles, that I think is only reference point and the only standard that we should really be holding ourselves to at this point. So, you take, this is exemplary; what we just discussed with the Kra Canal. These are just a few keystone projects that really signify a new era for

mankind, and define the level of discussion that we need to rise to in the United States.

OGDEN: So again, this is the paradigm which we wish to inaugurate today. This is something that the United States must

be a part of, when we talk about a vision of common destiny for

mankind; which was the way that Xi Jinping put it in his speech

at Davos. When we talk about the mutual benefit among nations,

it's defining these sorts of principles of the future and scientific challenges that can be overcome; and doing that together among nations, which is the paradigm of the 21st Century. We cannot retreat from that.

I think it's very clear, as President Trump said in his

inaugural address, the time for empty talk is over; now is the hour of action. True! But the question is, what form will that

action take? And according to what principle will that action be

conceived? We go back to the Four Laws document of Lyndon LaRouche. The principle is very clear in that document; this is

not just a policy paper. This is document which is formed around

the principle that makes mankind different from animals; that we

can master nature and improve it for the benefit of all mankind.

Increasing the productive powers of the labor force through new

technologies and new principles that are discovered; that's the

core principle of Mr. LaRouche's Four Laws document. But I think

that's what defines this hour of action which must be taken.

I'd like to put up on the screen right now the link to our

petition – which we are still circulating – this is lpac.co/trumpsotu. Again, this is a petition demanding that Trump act on his words promising Glass-Steagall, which he said in

his campaign; and it must be a strict Glass-Steagall as LaRouche

has defined it. This is between now and the State of the Union

address. So again, if you haven't signed that petition, this is

still the active, leading campaign from LaRouche PAC here in the

United States.

But let me let Michael say a little bit – if you wish to.

MICHAEL STEGER: I think what Ben indicated is that what are

possible today are platform-like projects; and that's sort of the

question for this new administration. Are we going to take actions which don't simply address the problems which we currently face? But as President Trump said, are we going to move into the future? That's not characterized by some linear notions of time; that requires a physical leap in mankind's sense

of productivity and mankind himself as a species. The kind of projects that need to be taken up in the United States, being here in Houston with Kesha Rogers, we had a chance to meet with

about 25 former rocket scientists from NASA. Leading figures, some of whom worked their entire careers in the manned space

program. They are ready to move forward; they see the potential, but I think what defines the Apollo-like project today is to conquer the fusion energy program. That's something mankind has yet to do; we've clearly got a capability internationally with robotics, and combined with the manned space program to begin to really advance our abilities of exploration on the Moon and Mars.

But the real question for mankind on Earth, and for mankind throughout the Solar System, is going to be this fusion platform. That's the kind of clear and distinct action that, if this administration takes, we will certainly move into the future in an un paralleled way.

OGDEN: We do see some references in this inaugural speech. As President Trump said, we're standing on the verge of a new millennium; and it's one in which we can unlock the mysteries of space, free Earth from the miseries of disease, and harness the energies, industries, and technologies of tomorrow. Fusion power as my example of what that could be. But, it's not enough to say those words; there has to be a clear pathway to achieve that, and the clear intention from the leadership of the United States to make that happen. But it requires an entirely new paradigm of thinking among the American people and among the nations of the

planet generally.

We must maintain a sense of common destiny, a shared future of common benefit; and I think if we take this as an Inauguration Day, but in a much broader sense of the word. Not just the inauguration of a new President in the United States; but potentially the inauguration of a new era of development for the planet. One which is already in motion; that paradigm is already underway, but it's waiting for the United States to become an active and willing participant in that new economic and strategic paradigm.

So, let me go back to the remarks that Lyndon and Helga

LaRouche made earlier today which I cited in the beginning. Helga

LaRouche was very clear; we must be focussed on our own principles and our own objectives, and proceed as we have been proceeding. We are very clear in terms of the fact that yes, the

Bush and Obama era is over; a fresh breeze could be blowing through. A lot can change; this could potentially be the end of

business as usual, but more clarity is still needed. And that clarity can only come from the leadership exemplified by the LaRouche Movement, defined and informed by clear scientific principle.

So, let's take these two great projects that we discussed

here today – the Kra Canal and the Transqua project in Africa – as paradigmatic of what the new era of development can be. Let's make the decision that this is not just Day One of the First 100 Days of new Presidency of the United States. It's not

just Day One of a new administration, but let's make this Day One, Inauguration Day, of a new era for development for mankind as a whole.

Thank you very much for joining us here today. Please be

sure to watch the video of the Kra Canal project in full; the link is available in the description. And watch out for an interview with Pakdee Tanapura that will be coming very soon. And

also hopefully, we will have more elaboration of the great and optimistic vision that Ben laid out in terms of this potential to develop the African continent as a whole.

Thank you very much for joining us here today, and please

stay tuned. We're in for, I think, a wild ride; and we have a lot of work to do. Sign up to our email list if you haven't yet;

subscribe to the LaRouche PAC YouTube channel; and stay tuned to

larouchepac.com.

Det næste stadium i menneskets evolution

Leder fra LaRouchePAC, 19. januar, 2017 – De næste dage vil se mange revolutionære udviklinger, kvalitativt nye udviklinger, der ikke ligner noget som helst andet, som tidligere er set i menneskehedens historie. Men én ting ved vi, som allerede er uundgåelig og ubestridelig. Deres system er færdigt. Det er forbi, og kommer aldrig tilbage. Jo, de kan lave ballade, som

de netop gør. De kan lave et blodigt rod, hvis de får lov – men de vil aldrig være i stand til at bringe dette system tilbage fra graven. Gud ske tak og lov, at vi er færdige med det, for altid.

Så snart, vi kendte resultatet af præsidentvalget, sagde Lyndon LaRouche, at det ikke var USA, der havde afvist Hillary Clinton, Barack Obama og alt, hvad de stod for – det var hele verden, der havde afvist dem. Det var et globalt fænomen. Uanset, hvad Angela Merkel måtte mene, så havde verden fået nok af deres myrderi og uplyndring – af Det britiske Imperiums uforskammethed og hybris igennem tre århundreder. Verden havde besluttet at lade dem tilbage i mudderet, og gå videre. Videre til det næste stadium i menneskehedens evolution, som allerede er begyndt.

Det næste stadie i evolutionen er et helt, indbyrdes forbundet kompleks – moralsk, fysisk, psykologisk og videnskabeligt – alle disse aspekter tæt sammenvævet, som det altid har været i Lyndon LaRouches tankegang. Ét ord for dette nye stadium af vor arts evolution er det »Nye Paradigme«. Det Nye Paradigme, hvor, som Helga Zepp-LaRouche så mindeværdigt har sagt det, »vi bliver virkelig menneskelige«. Dets nye »platform« for økonomisk udvikling inkluderer Verdenslandbroen, som hr. og fr. LaRouche for første gang lancerede som en idé for omkring tredive år siden, og som nu er i færd med at blive virkelig gjort under lederskab af Kina og Putins Rusland.

Med seneste nyt-udviklinger, der vælter frem for hver dag, der går, er projektet for Kra-kanalen igennem Thailand, som Lyndon LaRouche har kæmpet for siden 1980'erne, pludselig kommet tilbage på toppen af dagsordenen. Det forestående nummer af *EIR*, dateret den 27. januar, vil citere ham fra et interview i Singapore-avisen *Fortune Times* fra 2014, om Kra-kanalen:

»Opdel Øst- og Sydasiens maritime område i tre hovedkategorier: Kina, en gigant; Indien, en gigant; og så den maritime forbindelse, i hele Sydøstasiens maritime områder.

Tilføj indvirkningen af sådanne tre-i-én maritime og relaterede forbindelser, til de fysisk-økonomiske relationer til de amerikanske kontinenter mod øst, og til Mellemøstens underside og Afrika. Så kommer udviklingen af Kra-kanalens potens til syne som ikke alene et eminent muligt træk, men som en strategisk, politisk-økonomisk kraft for hele planeten.«

LaRouche bemærkede også, at den primære opposition til Kra-kanalen internt i Asien er Singapore, og at hovedkilden til modstand fra Singapore er helt igennem globale, britisk-imperiale, militærstrategiske interesser. Men, tilføjede han:

»Den blotte volumen af maritim handel mellem Asiens to store nationer [Kina og Indien], samt deres forbindelser gennem Sydasiens maritime områder, gør Kanalen til sandsynligvis at være det potentieligt set mest fordelagtige, og også mest effektive, projekt for hele Stillehavsområdet og Det indiske Oceans område, samt for den samtidige udvikling af de store områder af planeten som helhed.«

Kina og Japan har lagt projektet for Kra-kanalen[1], der er en hovedforbindelse i den Maritime Silkevej, frem på bordet igen. Samtidig, som en del af Silkevejen for Afrika, har Kina engageret sig i Transqua-projektet, det største infrastrukturprojekt, Afrika nogensinde har overvejet, som det rapporteres i *EIR*-magasinet fra 6. januar. Som Claudio Celani her skrev, så handler denne idé om »en vandvej, der vil være i stand til at genopfylde Tchad-søen og samtidig skabe en gigantinfrastruktur for transport, energi og landbrug i Centralafrika. Byggeriet af et sådant infrastrukturprojekt ville tilbyde jobs til millioner af afrikanere og lægge fundamentet for fremtidig udvikling.«[2]

Vidtrækkende, som det er, så er Verdenslandbroen blot en del af dette Nye Paradigme. Til dette hører også den nye, »økonomiske platform«, som udgøres udviklingen af det umiddelbare rum (dvs., Solsystemet). Det er fuldt ud opnåeligt, at, i den umiddelbare fremtid, vil nationer gå

sammen om et rumprogram, hvis amerikanske komponent alene vil blive langt større end Kennedys Måneprogram. Og vi kan og må have et succesfuldt, internationalt program for at producere stort set gratis energi til menneskeheden, på basis af kernefusion. Disse programmers nødvendige grundlag er et statsligt banksystem og en statslig kreditpolitik, der er målrettet herpå, og som må begynde med en genoplivelse af Franklin Rooseveltts beskyttelse gennem Glass/Steagall-bankopdelingsloven.

Lyndon LaRouches »Fire Nye Love« (til USA's, og verdens, omgående redning) er således den ene, enkeltsående forudsætning for USA's tilslutning til det Nye Paradigme.

Hele det overordnede design har ligeledes integrerede moralske og kulturelle dimensioner. Snarere end blot et forsøg på at beskrive dem, kan vi henvise læserne til Lyndon LaRouches »Manhattan-projekt«, som er disse dimensioners førende organisation i nutidens verden. Manhattan-projektets fejring af Martin Luther King sidste weekend legemliggør dette på den meste intense måde.

Der er ingen garanti for succes – meget langt fra. Kreativ, fri vilje – din skabende, frie vilje – kræves, hvis menneskeheden skal bevæge sig opad til dette næste trin, der vinker forude.

Vi slutter med Krafft Ehrickes ord fra 1966, som vi tidligere har citeret her i lederartiklen:

»Fødselstimen, det være sig for et nyt liv eller en ny æra, er sandhedens time, hvor vi udfordres af smerte, tvivl og frygt, og intensiteten af deres angreb forårsager de kompenserede kræfter af styrke, tillid og mod at rejse sig til sjældne toppunkter af intensitet og kraft. Verden synes at bryde sønder under smerten fra denne nådesløse konfrontation af det gamle og det nye.«

Vi kan vinde dette her.

Foto: USA's præsident Franklin D. Roosevelt, der i 1933 satte Glass/Steagall-bankopdelingsloven i kraft, som indledte USA's udtræden af 'Den store Depression' og en udvikling, der ved slutningen af hans præsidentskab, ved hans død i 1945, havde gjort USA til den største fysisk-økonomiske magt, verden havde set.

[1] Se også: 'Major Breakthrough on Kra Canal Project' inkl. video:

<https://larouchepac.com/20170117/major-breakthrough-kra-canals-potential>

[2]

http://www.larouchepub.com/eiw/private/2017/2017_01-09/2017-01/pdf/28-32_4401.pdf

---

RADIO SCHILLER den 16. januar 2017:

**1. del: Briterne forsøger at
bremse Trump med LaRouche-
behandling//**

**2. del om at bygge Kra-
kanalen i Thailand og**

Transaqua-projektet omkring Tchadsøen i Afrika

Med formand Tom Gillesberg

1. del:

2. del:

**Briterne apoplektiske ved
tanken om, at USA
kunne tilslutte sig
Menneskehedens fælles
skæbne sammen med Kina og
Rusland**

Leder fra LaRouchePAC, 15. januar, 2017 – I dag ankom den kinesiske præsident Xi Jinping i Schweiz, til både et statsbesøg i denne nation, og for at holde hovedtalen i Davos Økonomiske Verdensforum den 17. jan. Der ligger en særlig ironi i Xis meget ventede tale for denne organisation: Davos er måske det emblematiske, internationale forum for den døende imperieorden, der hastigt er i færd med at blive erstattet af det Nye Paradigme, under Xis og den russiske præsident Vladimir Putins lederskab.

En artikel i Xinhua i dag gav forskud på nogle af de centrale temaer, som Xi forventes at adressere, mht. indholdet af denne

nye orden »Et fællesskab af en fælles bestemmelse, et fælles hjem for menneskeheden. Siden Xi for første gang fremlagde dette koncept i slutningen af 2012, har det formet Kinas tilgang til global styrelse«, skrev *Xinhua*. Bælt-og-Vej-initiativet, konceptet med win-win-samarbejde og et »nyt sikkerhedskoncept« for at skabe universel sikkerhed, er alle en del af Xis politik. *Xinhua* citerede Tanq Qifang, en forsker ved Kinas Institut for Internationale Studier, der forklarer: »Konceptet med et fællesskab for en fælles bestemmelse transcenderer alle former for forskelligheder i menneskelige samfund og har de størst mulige fordele for alle som sit mål.«

Med alt at tage er Det britiske Imperium intet mindre end apoplektiske over den amerikanske, nyvalgte præsident Donald Trumps udtalelser om, at han har til hensigt at normalisere relationerne med både Kina og Rusland, som han efter gjorde det klart i et interview med *Wall Street Journal* den 13. jan. Britene afslører sig selv voldsomt, i deres forsøg på at invalidere Trump og torpedere enhver forsoning med Rusland i særdeleshed. Som Londonavisen *Guardian* indrømmede, så »frygter briterne, at en mere intens relation mellem USA og Rusland under Trump kan risikere at efterlade Storbritannien ude i kulden«.

I dag kommenterede Lyndon Larouche, at »som han [Trump] i øjeblikket går frem, vil der komme en stor international forandring. Det er ikke Trump alene. Det er de andre elementer i systemet, der kommer sammen for at bringe en kraft i spil, som vil dominere planeten. Ikke, fordi de bruger knytnæver, men fordi de bruger hjerner. Jeg har altid foretrukket hjerner frem for knytnæver«, bemærkede han.

Helga Zepp-LaRouche forklarede, at det, som briterne »forsøger imod Trump, er en 'farvet revolution'. Trump udsættes for tiden for en kampagne med løgne og »falske nyheder«, i lighed med det, briterne i årtier hemmeligt har orkestreret imod Lyndon LaRouche, som deres dødelige fjende. Der er ét enkelt slag, der kan leveres for at gøre en ende på denne farvede

revolution, erklærede Zepp-LaRouche: Indiker, at det, man gjorde mod Lyndon LaRouche, var den største uretfærdighed, for hvilken USA har betalt en høj pris i årtier, og implementer omgående LaRouches Fire Love, begyndende med en tilbagevenden til FDR's Glass-Steagall.

Hun fortsatte: Det er, fordi i hele verden, på højeste regeringsniveau, som vi har fået direkte og indirekte at vide, »Lyndon LaRouche anses for at være den eneste amerikaner, de kan stole på – simpelt hen fordi, han har bevist, at han er en verdensborger såvel som en amerikansk patriot. Han har altid befundet sig på dette niveau, som Xi Jinping nu taler om«, med et fællesskab af en fælles bestemmelse for hele menneskeheden, erklærede Zepp-LaRouche.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping med frue ankommer til Schweiz, til både statsbesøg og deltagelse i Davos Økonomiske Verdensforum.

NYHEDSORIENTERING JANUAR 2017: Farvel til krigens paradigme?

Hvad vi skal gøre – nu!

I USA, i lighed med Danmark og andre lande, er der nogle helt afgørende ting, der må gennemføres, som Lyndon LaRouche har fremført som fire nødvendige love, der må implementeres omgående.

1) *Der skal indføres en Glass/Steagall-bankopdeling, men under*

den overskrift er der mange andre ting, der må ske. Man må gå igennem bankernes og finansverdenens aktiviteter i lighed med det, man gjorde i USA, da Roosevelt blev indsat som præsident, så man får renset op og får adskilt tingene i legitime finansielle aktiviteter, der er vigtige for realøkonomien, og så spekulation, som skal helt ud af de normale banker. Man vil så få nogle mindre almindelige banker, som man kan hjælpe, hvis de får problemer, mens alle de andre spekulative aktiviteter ikke får lov til at belaste staten og skatteyderne, når de får problemer pga. fejlslagne spekulationer. Derefter skal der

2) skabes kredit til investeringer. Staten må gå ind og regulere det ovenfra og i den udstrækning, det er nødvendigt, med statslige kreditter sikre, at der bliver foretaget de nødvendige investeringer i samfundet og dets produktive aktiviteter. Det skal bl.a. udmønte sig i

3) store infrastrukturprojekter, der kan opgradere hele økonomien. Man kan bare skele til de enorme investeringer, Kina har foretaget siden 2008, hvor Kina har brugt over 1000 mia. dollars om året på infrastruktur og i dag har verdens største og bedste netværk af højhastighedstog. Programmet for Den Nye Silkevej er da også centreret om opbygning af grundlæggende infrastruktur, ikke blot i Kina, men i stadig større dele af verden. Når det gælder Danmark, har vi et forældet jernbanenet, der skal fornyes i form af et nationalt magnettoget eller højhastighedstognet i forbindelse med bygningen af en Kattegatbro. Vi skal så hurtigt som muligt have bygget den faste forbindelse over Femern Bælt og en Helsingør/Helsingborg-forbindelse. Der er masser af motorveje og andre projekter, der bare venter på at blive bygget. Der er så meget, der skal bygges, at vi kommer til at planlægge, hvordan vi kan få nok kvalificeret arbejdskraft og byggekapacitet for at kunne få alle de mange projekter realiseret. Alle disse projekter er nødvendige som en del af at løfte den danske økonomi op på et højere

produktivitetsniveau, og samtidig skal vi have langt mere gang i forskning og udvikling.

Download (PDF, Unknown)

Ansigt til ansigt med det ukendte

Leder fra LaRouchePAC, 12. januar, 2017 – Ingen mennesker i USA kan undgå at mærke den anstrengte atmosfære af forventning, der gennemtrænger disse første dage af året 2017. På den ene eller anden måde er Bush/Obama-tyranniets seneste seksten, blodige års vante sandheder ved at være forbi; vi står alle ansigt til ansigt med det ukendte. Omkring denne udvikling, og sættende betingelserne for den, er en fuldstændig ny, revolutionær situation på hele det internationale plan, som det store flertal af amerikanere ikke har den fjerneste idé om.

Samtidig er nogle af vore lavereplacerede lakajer for Det britiske Imperium, i takt med, at dagen for indsættelse af den nye præsident nærmer sig (20. januar), hvide i ansigtet af frygt. Vil de miste nogle af deres privilegier? Hvad vil der ske med dem? De synes at være ved at gå fra forstanden med deres skrigeri om stadig mere vilde fupnumre imod den nyvalgte præsident. I stedet for denne galskab skulle de hellere se til, at de »fortryder, angrer og gør godt igen«, som patrioten Andrew J. Bacevich skrev 9. jan. i en artikel.

I mellemtiden håber det, af de store nyhedsmedier ignorerede,

og derfor ukendte af dem, der læser disse, store flertal af amerikanere, der har måttet bide i græsset i seksten år og længere, at de omsider kommer på en bedre kost.

Men vi står alle, uden undtagelse, og stirrer ind i ansigtet på det ukendte og uforudsete – det uventede. Og de, der først lander på deres fodder igen, parat til at handle, så det skaber resultat, vil starte ud med en stor fordel. Vi må være disse første. Det bliver ganske bestemt ikke de yndelige lakajer i pressen, eller bureaucraterne uden samvittighed, og som i øjeblikket (men ikke ret meget længere) står i spidsen for »etterettingstjenesterne«.

Og derfor er der ingen, der ved, hvad de skal gøre. Hvordan kan vi undgå et overhængende kollaps af finanssystemet? Hvordan kan vi få en reel, økonomisk genrejsning? Hvordan passer vi ind i det globale system? Hvor er menneskeheden på vej hen? Kun de af os, der har kæmpet for at gøre Lyndon LaRouches opdagelser til vore egne, kender blot de første skridt til besvarelse af disse presserende spørgsmål.

Det er af disse grunde, at alle lige pludselig lytter til os. De kræver at forstå LaRouches Fire Love – for hvemellers har svaret? Uden afgørende input fra Lyndon LaRouche, vil vi ikke blive i stand til at komme ud af dette rod. Og læren af gårdsdagens LaRouchePAC-mission til Capitol Hill går endnu videre end til en ny modtagelighed for genindførelse af Glass-Steagall, og især for LaRouches Fire Love, efter Hamiltons principper. Den går videre end det, til at omfatte det enorme indtryk, som dér blev skabt, af Schiller Institutets musikdirektør John Sigerson, med sin briefing om højtideligheden den 7. jan. ved Tåremindesmålet i Bayonne, New Jersey, hvor Schiller Institutets New York Borgerkor deltog. Dette repræsenterede sjælen i Manhattan-projektet, et af Lyndon LaRouches seneste store bidrag til at redde USA, og menneskeslægten.

Og I har endnu ikke set det halve af det!

Tillykke med 260-års fødselsdagen, Alexander Hamilton!

»At værdsætte og stimulere det menneskelige intellekts aktivitet ved at mangedoble områderne for foretagsomhed, gennem hvilke en nations rigdom kan fremmes.«

– Alexander Hamilton (11. jan., 1757 – 12. juli, 1804).

»Sammenhængen mellem intellektets opdagelser og forøgelsen af arbejdskraftens produktive evne, er kernen i Det amerikanske, økonomiske System. Det, jeg har præsteret, er at vise, at det er muligt at forudsige rent matematisk raterne af den forøgede, fysisk-økonomiske vækst, som vil blive resultatet af en faktisk anvendelse af en specifik form for intellektuel produktion af ny teknologi. På denne baggrund har jeg været i stand til at leve et nyt, stærkere, videnskabeligt bevis for de grunde til, at Hamiltons Amerikanske System fremmer depressionsfri, økonomisk vækst, og grunden til, at Adam Smiths doktrin altid vil føre en nation ud i nye katastrofer.«

– Lyndon LaRouche, »In Defense of Alexander Hamilton«, 1987.

Læs hele Lyndon LaRouches artikel her:

http://larouchepub.com/eiw/public/2017/2017_01-09/2017-02/pdf/32-42_4402.pdf

---

Britisk efterretningstjeneste snubler over sine egne løgne

Den britiske efterretningstjenestes rolle i at køre den svigagtige kampagne for at male Donald Trump som en farlig agent til Rusland og Vladimir Putin, der angiveligt er i gang med at undergrave amerikansk frihed og demokrati, er gået det bekendte »ét skridt for vidt«. Husker I hærens chefrådgiver Joseph Welch i McCarthys høringer om USA's hær i 1954 (senator Joseph McCarthy indledte undersøgelser af angivelig kommunistisk aktivitet i hæren), mod slutningen af Truman/McCarthys antikommunistiske heksejagter? Da McCarthy angreb en ung jurist i Welch's advokatfirma for at være kommunist, fordi han havde været i Advokaternes Laug, svarede Welch: Nu er De gået for vidt. Har De trods alt ingen anstændighed i livet? Har De ingen anstændighed tilbage?« Denne ordveksling gjorde det grundlæggende set af med denne del af den beskidte, britiske operation for at sønderrive arven efter Franklin Roosevelt i Amerika – selv om andre britiske operationer fortsatte i andre former frem til i dag.

I går konfronterede Donald Trump vor tids »Joseph McCarthy'er« i det amerikanske pressekorps, og i det amerikanske efterretningssamfund, samtidig med, at det afsløredes, at denne beskidte operation lige fra begyndelsen er blevet styret af den britiske efterretningstjeneste. Et 35 sider langt dokument, som websiden BuzzFeed har offentliggjort, og som CNN dernæst har fremmet, aftenen før Trumps pressekonference, og 10 dage før hans indsættelse, er fuldt af hysteriske påstande, der med lethed kan bevises at være fabrikerede løgne. Ikke alene siger disse påstande, at Trump arbejdede hånd i hånd med Putin for at hacke Demokraternes Nationalkomite og John Podesta (Hillary Clintons kampagneleder) e-mails, og dernæst spredte de hackede e-mails via Wikileaks, men de påstår også, at Trump blev afpresset af Putin med videoer af Trump, der

boltrer sig med prostituerede i Rusland, og endda urinerer på en hotelseng, som Barack Obama havde sovet i.

I sin pressekonference naglede Trump den forræderiske kendsgerning i denne operation. Hvis denne platte rapport var blevet offentliggjort af efterretningstjenesterne, sagde han, »ville det være en enorm plet på deres generalieblad, hvis de rent faktisk gjorde det ... Jeg synes, det var en skændsel ... en skændsel, at efterretningstjenesterne tillod sådanne informationer, der viste sig at være så forkerte og falske, at komme frem. Jeg synes, det er en skændsel, og jeg siger, at det er noget, nazi-Tyskland ville have gjort, og også gjorde. Jeg synes, det er en skændsel, at information, der var forkert og falsk og aldrig fandt sted, blev offentliggjort.« Da CNN krævede retten til at respondere til Trumps fordømmelse af deres deltagelse i fupnummeret, afskar Trump dem med: »Ikke jer. Jeres organisation er forfærdelig.«

Men Trump identificerede imidlertid ikke ophavsmændene til løgnene – de britiske efterretningstjenester. Materialet er så tydeligt falsk, at *New York Times*, der har været i centrum for kampagnen for at miskreditere Trump som et russisk aktiv, erkendte, at »To efterretningsfolks beslutning om at give præsidenten, den nyvalgte præsident og den såkaldte Ottebande – Republikanske og Demokratiske ledere i Kongressen og efterretningsudvalgene – materiale, som de vidste ikke var bekræftet og var ærekrænkende, var ekstremt usædvanlig. Den tidlige britiske efterretningsofficer, der indsamlede materialet om hr. Trump, anses for at være en kompetent og pålidelig operatør med udstrakte erfaringer i Rusland, sagde amerikanske regeringsfolk. Men han videreforsimidlede det, han hørte fra russiske informanter og andre, og det, de fortalte ham, er endnu ikke blevet undersøgt af den amerikanske efterretningstjeneste.«

Faktisk rapporterede *New York Times* den 6. jan., at den officielle rapport, der i sidste uge blev offentliggjort af amerikanske efterretningstjenester, og som anklagede Putin for

at undergrave det amerikanske valg, også kom fra britisk efterretningstjeneste, der »advarede om, at Moskva havde hacket sig ind i Demokraternes Nationalkomites computerservere, og havde givet deres amerikanske modparte besked«.

Men dette er præcis, hvad Lyndon LaRouche i mange, mange år har rapporteret, med hensyn til amerikansk efterretningstjenestes underdanighed over for Det britiske Imperium; især under Bush og Obama. Det var til syvende og sidst briterne, der trak USA ind i krig med Irak, baseret på Tony Blairs »udmajede« efterretningsrapporter om Saddam Husseins ikkeeksisterende masseødelæggelsesvåben; ind i en krig mod Libyen, baseret på britisk efterretningstjenestes løgne om Gaddafi og de al-Qaeda-tilknyttede, libyske »frihedskæmpere«; og de igangværende krige mod Syrien og Yemen, baseret på løgne fra de samme, britisk-saudiske netværk, der støtter terrorister i hele Sydvestasien, med det formål at gennemtvinge »regimeskift« mod sekulære regeringer.

I går sagde Trump, at, »hvis Putin synes om Trump, ved I så hvad? Det kaldes en fordel, ikke en ulempe«, og beskrev den presserende nødvendighed i at samaarbejde om at nedkæmpe terrorisme. Det samme er tilfældet med venskab med Kina og Xi Jinpings Nye Silkevejsinitiativer i hele verden, og som Trump ligeledes må tilslutte sig, som kernen i USA's udenrigspolitik.

I går var et team på flere end 20 medlemmer af LaRouche Politiske Aktionskomite på Capitol Hill, hvor de mobiliserede Kongressen til omgående at vedtage Glass-Steagall og i særdeleshed krævede, at både Demokrater og Republikanere holdt Trump fast på sit løfte under kampagnen om at implementere Glass-Steagall og omdirigere statskredit til at genopbygge den industrielle og landbrugsmæssige infrastruktur, samt genoprette nationens forfølgelse af en opnåelse af fusionskraft, udforskning af rummet og de fremskudte grænseområder for menneskelig viden. Intet mindre end dette

kan sætte verden tilbage på en kurs, der er i overensstemmelse med menneskelig værdighed.

Foto: Et luftfoto af Government Communications Headquarters (GCHQ), Regeringens Kommunikationshovedkvarter, i Cheltenham, Gloucestershire. GCHQ er en af tre efterretningstjenester i Storbritannien, med fokus på kommunikations-efterretninger, tilsvarende det amerikanske NSA. [GCHQ/Open Government License]

SÅ DU ØNSKER AT LÆRE ALT OM ØKONOMI?

Schiller Instituttet opstarter ny studiekreds ud fra Lyndon LaRouches Lærebog i Økonomi (ovenstående titel). Vær med fra starten.

1. lektion finder sted

torsdag, den 12. januar kl. 19

på Schiller Instituttets kontor,
Sankt Knuds Vej 11, kld. t.v.,
Frederiksberg.

Ring inden mødet, hvis du vil være med over Skype: 53 57 00 51.

Lyndon LaRouche:

»So, You Wish to Learn all about Economics?«, kan downloades her:

https://larouchepac.com/sites/default/files/So_You_Wish.pdf

Indholdet i følgende citat fra LaRouchePAC Internationale Webcast den 6. januar 2017 er selvfølgelig også retningsangivende for det danske Schiller Instituts arbejde, og gælder også den danske befolkning og de danske politikere:

»For at kunne gennemføre [LaRouches Fire Økonomisk Love], har vi brug for et langt dybere niveau af forståelse hos den amerikanske befolkning som helhed, og især hos de ledende borgeraktivister i dette land, en forståelse af, hvor Lyndon LaRouches økonomiske politik kommer fra, og hvad den større dybsindighed bag denne politik er. Vi erklærer hermed, at år 2017 vil blive et år, hvor disse ideers større dybsindighed bliver udviklet og forstået ... Det er denne form for fordybelse og undersøgelse af den fysiske økonomis grundlæggende principper, der vil gøre dette initiativ succesfuldt og gøre det muligt for os at hæve niveauet mht. vores involvering i skabelsen af dette Nye Paradigme på verdensscenen.«

Se også:

*Video, med dansk udskrift: LaRouches Fire Love,
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=16722>*

Lyndon LaRouche: Fremlæg kendsgerningerne; Præsenter det Nye Paradigme – Musikkens skønhed kan vise vejen

Leder fra LaRouchePAC, 10. januar, 2016 – I denne uge udsætter LaRouchePAC og deres samarbejdspartnere Kongressen for laserhede – sammen med international slagkraft fra New York City – for at fremtvinge et skift i USA's politik til fordel for et nyt paradigme for udvikling for menneskeheden, og for at fremtvinge en afslutning af forfølgelsen af krig og tyranni. Om 10 dage vil USA få en ny præsident, men dette er ikke tider, hvor man blot 'venter og ser', hvad der sker efter indsættelsen. Det er bydende nødvendigt at skabe et nyt, politisk miljø, til omgående ikrafttræden.

Den lovgivende magt i USA – Kongressens medlemmer – tvinges til at 'se kendsgerningerne i øjnene': at der findes en vej ud af Bush- og Obamaårenes dødbringende morads, og at de – kongresmedlemmerne – må handle omgående. Personlige møder – både arrangeret på forhånd og impromptu – med LPAC-delegationer fra fem østkyststater er dagens orden på Capitol her midt i ugen, hvor LaRouches »Fire Love«, der begynder med genindførelsen af Glass-Steagall og relaterede dokumenter for politik, omdeles.

Disse aktiviteter finder sted samtidigt på nationalt plan og på lokalt niveau, der indvirker på Washington. Medlem af LaRouchePAC Komite for Politisk Strategi, Kesha Rogers, leder

en delegation i Austin, Texas, hvis delstatskongres åbnede i dag. I går aftes, på de Nationale Landmænds konvent i staten Indiana, åbnede fremlæggelsen af LaRouches nødvendige hastepolitik præsentationerne. I staten Virginia blev der i dag fremstillet en ny resolution (House Joint Res. 642) i General Assembly (delstatskongressen), der erklærer, »at USA's Nationale Kongres opfordres til at vedtage lovgivning, der genindfører den adskillelse af kommersiel bankvirksomhed og investeringsvirksomhed, som var i kraft under Glass/Steagall-loven ...«.

Lyndon LaRouche understregede efter en briefing om begivenhederne, at man skulle fortsætte med at lægge pres på de lovgivende forsamlinger. »Få jobbet i hus. I har kendsgerningerne. Fremstil fakta for at støtte argumentet.«

Den stærkt fokuserede intervention med LaRouches politik står i dramatisk kontrast til den hvirvel af løgne og fordærvelse, der ellers præsenteres, især i medierne, og hvis formål er at køre aktiverede borgere ud på et sidespor og demoralisere dem. »Anklag Rusland for hacking«-kampagnen kører stadig på fulde omdrejninger fra Det hvide Hus og demente klakører i Kongressen. I dag var der en høring i Senatskomiteen for Efterretningsanliggender om rapporten fra 6. jan. fra Obamas efterretningschefer, der aflagde forklaring for komiteen. Direktør for den Nationale Efterretningstjeneste James Clapper gentog her, at ingen kilder vil blive offentliggjort, kun konklusionen af disse kilder, som er, at 'Rusland gjorde det' og at 'Putin beordrede det'.

Dernæst finder der en protestaktion sted, som er en total blindgyde. Søndag, den 15. jan, vil for eksempel organisationen associeret til Bernie Sanders/Hillary Clinton promovere offentlige møder i 30 byer i hele landet under banneret, »Vores første krav, red sundhedssektoren«. Sanders optrådte på et borgermøde, der blev landsdækkende transmitteret live på CNN i går aftes, hvor han kom med det kortfattede budskab om at bekæmpe »milliardærer« og »de store

selskabers grådighed«. Begivenheden fandt sted på et college i Washington, D.C., i totalt kontrollerede omgivelser, der ikke tillod hverken adgang eller diskussion. Ikke ét eneste ord kom over Sanders' læber om hverken Wall Streets bankerot eller nødvendigheden af Glass-Steagall.

For Obamas vedkommende, så er det meningen, at han i dag, 10. jan., skal holde sin Store Løgn-afskedstale fra Chicago. På Det Hvide Hus' webside i sidste uge udtalte han, at han vil »fejre«, hvordan USA er blevet »forandret til det bedre i løbet af disse seneste otte år ...« I mellem tiden fortsætter hans administration med sine farlige provokationer. I går sortlistede Obamas Finansministerium yderligere fem russiske personer (under Magnitsky-loven).

Over alt dette hæver sig den kraft, der ligger i sandhed og skønhed, som det ses i det udtryk for dybt venskab mellem Rusland og USA, der demonstreres i ceremonierne og korfremførelserne ved ceremonien den 7. jan., hvor der blev nedlagt en krans ved Tåredråbemindesmærket i Bayonne, New Jersey.

Se:

https://www.youtube.com/watch?v=gS79QMGQ_Do&feature=youtube

Den 11. januar vil Schiller Institutets musikdirektør John Sigerson lede en delegation på Capitol Hill for at mødes med kongresmedlemmer og styrke deres forståelse af musikkens kraft, og den kraft, der ligger i at handle på baggrund af lovmæssige principper.

RADIO SCHILLER den 9. januar

2017: USA efterretningsrapport har ingen beviser om russisk hacking af valget// Obamas militære provokationer

Med formand Tom Gillesberg

Korrupte efterretningsfolk bag Obama afsløret som løgnere; USA må alliere sig med Rusland og Kina

Leder fra LaRouchePAC, 8. januar, 2017 – Én dag efter den nyvalgte præsident Donald Trump mødtes med direktør for den Nationale Efterretningstjeneste James Clapper, chef for CIA John Brennan og chef for NSA Michael Rogers, der intenderede at overbevise ham om, at Rusland, og Putin personligt, er ude på at ødelægge det amerikanske, demokratiske system, udstedte nyvalgte præsident Trump en erklæring, der sandfærdigt identificerede Amerika og den amerikanske befolkning og frembød et konkret skridt hen imod løsningen:

»At have gode relationer med Rusland er en god ting, ikke en

dårlig ting. Kun 'dumme' mennesker, eller tåber, ville tænke, at det er dårligt! Vi har problemer nok i verden uden endnu ét. Når jeg bliver præsident, vil Rusland have meget mere respekt for os, end de nu har, og begge lande vil, måske, arbejde sammen for at løse nogle af de mange store og presserende problemer og spørgsmål i VERDEN.«

Denne sandhed kom til udtryk gennem LaRouches Schiller Institut i lørdags, i en smuk demonstration af det sande venskab mellem det amerikanske og russiske folk, som kan og må genetableres omgående. En mindebegivenhed blev afholdt ved Tåredråbemindesmærket i Bayonne, New Jersey – det mindesmærke, som blev skænket af den russiske regering for at ære de mennesker, der blev dræbt i terrorangrebene mod USA. (se: https://en.wikipedia.org/wiki/To_the_Struggle_Against_World_Terrorism)

Ved begivenheden fremførte Schiller Institutets Kor både Ruslands nationalhymne (på russisk) og USA's nationalhymne (på engelsk), og der var også indlæg af New Yorks Politikorps' Ceremonienhed; af den Russiske Föderations første, permanente vicerepræsentant til FN; forkvinde for 11/9-Familier Forenede for Juridisk Retfærdighed mod Terror; Bayonne Brandmandskorps; og Schiller Institutet. Begivenheden fandt sted for at ære dem, der mistede livet i det russiske Tu-154 flystyrt juledag, og især de 64 medlemmer af Alexandrov Ensemblet (kendt som Den røde Armés Kor), som omkom på vej til Syrien for at dele deres musik og dedikation til kultur med det syriske folk. Se en 24 minutters video af begivenheden på <https://www.youtube.com/watch?v=Fchk5m8HJe0&feature=youtu.be>

Dræbermaskinen under Obama bruger også sine sidste dage i embedet til at underminere Trumps forpligtende engagement til at afslutte de kriminelle »regimeskiftkrige«, der har forvandlet de seneste 16 år under Bush og Obama til en æra med ondskab og blodsudgydelser uden fortilfælde i amerikansk historie, samtidig med et forsøg på at styre den nye administration gennem militære konfrontationer med både

Rusland og Kina. Samtidig med, at Obama deployerede et enormt antal tanks, helikoptere og andet militærudstyr til den russiske grænse i Europa i løbet af weekenden, har han også deployeret atomhangarskibsgruppen *U.S.S. Carl Vinson* til Stillehavet, der er timet til at ankomme til asiatiske farvande i nærheden af Kina samme dag, som Trumps indsættelse finder sted. I Sydkorea har Obama fået autorisation fra præsident Park Geun-hyes regering – som selv konfronteres med en rigsretssag, der kunne gøre en ende på dens administration i løbet af få dage – der giver USA tilladelse til at etablere et 1000 til 2000 mand stort »drabsteam«, der har »opgaven at eliminere Pyongyangs krigskommando, inklusive Kim Jong-un, og paralyse dens funktioner«, ifølge Sydkoreas største nyhedstjeneste, Yonhap. En sådan provokation må både afsløres og afsluttes omgående.

Verden har kun to muligheder – økonomisk kollaps og verdenskrig under den imperiale sammenhæng, der udgøres af London/Wall Street, og som kontrollerede både Bush og Obama, eller også et revolutionært skifte, der reflekterer Amerikas historiske rødder i Alexander Hamiltons principper, og som gør det muligt for USA at tilslutte sig Rusland og Kina og deres fælles bestræbelse på at knuse terrorisme og samtidig opbygge moderne nationalstater gennem udviklingen med den Nye Silkevej, som Kina har lanceret.

LaRouche-organisationen er helt fokuseret på den presserende opgave, der konfronterer den nye Kongres og den nye præsident: implementer Glass-Steagall nu og knus således Wall Streets hasardspilsbølle og genopliv Amerikas forpligtende engagement til videnskabens fremskudte grænser, og hæv således den produktive og kulturelle platform for alle amerikanere. En appell, der nu omdeles af LaRouchePAC, kræver, at Donald Trump lever op til sit kampagneløfte om at implementere Glass-Steagall og kræver, at han annoncerer dette i sin indsættelsestale og i sin Tale til Unionen (se <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17198>).

Vi befinder os i et af historiens enestående øjeblikke, hvor denne transformation er mulig, og nødvendig, for den menneskelige art som helhed.

APPEL til Donald Trump om at genindføre Glass-Steagall og et økonomisk program efter LaRouches Fire Love

»Underskriverne af dette brev føler stærkt, at det er nødvendigt at beskytte vores økonomi fra endnu et unødvendigt markedssammenbrud og en recession som den, vi oplevede i december, 2007. Med Deres indtræden i embedet er omstændighederne for et kollaps alt for lig dem, der eksisterede i 2007: stigende værdi af værdipapirer, sammen med en manglende adskillelse af bankvirksomhed, der er beskyttet af FDIC, og så højrisiko-investeringsaktivitet.

»Dette brev blev oprindeligt omdelt af en gruppe ved navn, 'Vores revolution i det nordvestlige Ohio, med et forpligtende engagement til at forene hele nationen. De har udstedt en opfordring til alle grupper – for eksempel, Tea Party, Republikanere, Demokrater, fagforeninger og erhvervslivet – til at komme sammen omkring det nødvendige, første skridt, som er vedtagelsen af Glass/Steagall-loven. Da deres indsats er i overensstemmelse med LaRouchePAC's mål, cirkulerer vi det, som en del af en national mobilisering for en omgående vedtagelse af Glass/Steagall-loven i Repræsentanternes Hus og Senatet, og underskrevet og sat i kraft af præsident Trump.

På dette grundlag anmoder vi alle borgere om at samles omkring dette økonomiske program, som den eneste, reelle måde, hvorpå både den alvorlige, økonomiske og finansielle krise, efter årtiers ødelæggende politik, kan adresseres, såvel som også muligheden for storslået udvikling – som vi nu ser det i hele Asien og videre, med Kinas initiativ for den Nye Silkevej.«

Dernæst anmoder brevet:

»Underskriv denne appell; omdel den til jeres venner, familie og netværk. Hvert underskrevet eksemplar vil blive personligt overbragt til jeres kongresmedlem og senatorer. Som præsident Franklin Roosevelt erklærede i sin første indsættelsestale: 'Denne nation kræver handling, og handling nu.'«

Teksten til dette åbne brev er som det følgende. Det bærer titlen,

»Åbent brev til Donald Trump og til alle medlemmerne af Kongressen«; dato januar 2017.

»Underskriverne af dette brev føler stærkt, at det er nødvendigt at beskytte vores økonomi fra endnu et unødvendigt markedssammenbrud og en recession som den, vi oplevede i december, 2007. Med Deres indtræden i embedet er omstændighederne for et kollaps alt for lig dem, der eksisterede i 2007: stigende værdi af værdipapirer, sammen med en manglende adskillelse af bankvirksomhed, der er beskyttet af FDIC, og så højrisiko-investeringsaktivitet.

Vi bifalder [præsident Trumps] kampagneudtalelse i Charlotte, North Carolina, 26. okt., 2016, hvor han støttede et krav om 'En Glass/Steagall-version for det 21. århundrede', og om en genindførelse af en moderne Glass/Steagall-lov. Vi har tillid til, at De forstår, at en stabilisering af erhvervsklimaet og en sikring af de værdier, der er adskilt fra Wall Streets spekulation, er af afgørende betydning for velstand under Deres administration.

For at slå tonen for drøftelser i Kongressen i 2017 an, anmoder vi om, at [præsident Trump] gentager [sin] støtte til Glass/Steagall-loven i sin Tale til Unionen.

De kan være forvisset om, at, med denne handling, vil De finde fælles fodslag med både Republikanere og Demokrater; siden begge partiers politiske programerklæringer indeholder støtte til en banklovgivning, der adskiller forsikrede konti fra Wall Street spekulation, i de respektive partiers politiske programmer.

Vi takker Dem for Deres respons til krav fra borgere, folk fra erhvervslivet, bankierer og kongresmedlemmer, på vores vej frem. [Med en opfordring til, at Glass/Steagall-loven vedtages i både USA's Repræsentanternes Hus og Senatet, og at loven underskrives og sættes i kraft af den tiltrædende præsident, Donald Trump, underskriver de følgende personer:]«

(Foto: Donald Trump ved et kampagnemøde i Newtown, Bucks County, PA, fredag, 21. okt., 2016.)

**Gør 2017 til året for
LaRouches ideer!
Ændr jeres opfattelse af,
hvad der er muligt!
LaRouchePAC Internationale**

Webcast, 6. januar, 2017; Leder.

Vi befinder os i en nedtællingsperiode; vi er i de sidste to uger, før overgangen til det nye præsidentskab. Om præcis to uger fra i dag er det indsættelsesdag, den 20. januar, og vi vil have en ny præsident i dette land. Som I ved, hvis I var med i går på Fireside Chat på LaRouchePAC's hjemmeside, og hvis I har fået vore daglige og ugentlige e-mailopdateringer, så er vi engageret i en stor mobilisering. Det er vores ansvar, og jeres ansvar, at skabe dagsordenen for dette tiltrædende præsidentskab. Det må være vores holdning, at 2017 er året for den Nye Silkevej, året for det Nye Paradigme internationalt, året for en genoplivelse af Alexanders Hamiltons ideer, og for Lyndon LaRouches ideer. I USA betyder det, at Glass-Steagall omgående må vedtages; må sættes på dagsordenen; må underskrives og sættes i kraft som lov af den nye præsident. Dette vil ikke ske af sig selv; der er intet internt momentum, der vil gøre det muligt for dette at ske, mens vi læner os tilbage og kigger på. Som det hele tiden har været tilfældet, så vil dette kun ske på baggrund af en ekstraordinær mobilisering fra aktivisters side, i hele USA. Et meget vigtigt initiativ er blevet taget af en gruppe aktivister fra det nordlige Ohio; og LaRouchePAC vil udgive et åbent brev eller en pamflet, som skal forstærke og opmunstre mobiliseringen omkring dette initiativ.

Jeg vil indlede vores udsendelse med at læse LaRouchePAC's introduktion i denne pamflet, og derefter oplæse lidt af teksten i dette åbne brev. Det lyder som følger:

»Dette brev blev oprindeligt omdelt af en gruppe ved navn, 'Vores revolution i det nordvestlige Ohio, med et forpligtende engagement til at forene hele nationen. De har udstedt en opfordring til alle grupper – for eksempel, Tea Party, Republikanere, Demokrater, fagforeninger og

erhvervslivet – til at komme sammen omkring det nødvendige, første skridt, som er vedtagelsen af Glass/Steagall-loven. Da deres indsats er i overensstemmelse med LaRouchePAC's mål, cirkulerer vi det, som en del af en national mobilisering for en omgående vedtagelse af Glass/Steagall-loven i Repræsentanternes Hus og Senatet, og underskrevet og sat i kraft af præsident Trump.

På dette grundlag anmoder vi alle borgere om at samles omkring dette økonomiske program, som den eneste, reelle måde, hvorpå både den alvorlige, økonomiske og finansielle krise, efter årtiers ødelæggende politik, kan adresseres, såvel som også muligheden for storstået udvikling – som vi nu ser det i hele Asien og videre, med Kinas initiativ for den Nye Silkevej.«

Dernæst anmoder brevet:

»Underskriv denne appell; omdel den til jeres venner, familie og netværk. Hvert underskrevet eksemplar vil blive personligt overbragt til jeres kongresmedlem og senatorer. Som præsident Franklin Roosevelt erklærede i sin første indsættelsestale: 'Denne nation kræver handling, og handling nu.'«

Teksten til dette åbne brev er som det følgende. Jeg læser det i sin helhed, fordi vi støtter dette initiativ. Det bærer titlen, »Åbent brev til Donald Trump og til alle medlemmerne af Kongressen«; dato januar 2017.

»Underskriverne af dette brev føler stærkt, at det er nødvendigt at beskytte vores økonomi fra endnu et unødvendigt markedssammenbrud og en recession som den, vi oplevede i december, 2007. Med Deres indtræden i embedet er omstændighederne for et kollaps alt for lig dem, der eksisterede i 2007: stigende værdi af værdipapirer, sammen med en manglende adskillelse af bankvirksomhed, der er beskyttet af FDIC, og så højrisiko-investeringsaktivitet.

Vi bifalder [præsident Trumps] kampagneudtalelse i Charlotte,

North Carolina, 26. okt., 2016, hvor han støttede et krav om 'En Glass/Steagall-version for det 21. århundrede', og om en genindførelse af en moderne Glass/Steagall-lov. Vi har tillid til, at De forstår, at en stabilisering af erhvervsklimaet og en sikring af de værdier, der er adskilt fra Wall Streets spekulation, er af afgørende betydning for velstand under Deres administration.

For at slå tonen for drøftelser i Kongressen i 2017 an, anmoder vi om, at [præsident Trump] gentager [sin] støtte til Glass/Steagall-loven i sin Tale til Unionen.

De kan være forvisset om, at, med denne handling, vil De finde fælles fodslag med både Republikanere og Demokrater; siden begge partiers politiske programerklæringer indeholder støtte til en banklovgivning, der adskiller forsikrede konti fra Wall Street spekulation, i de respektive partiers politiske programmer.

Vi takker Dem for Deres respons til krav fra borgere, folk fra erhvervslivet, bankierer og kongresmedlemmer, på vores vej frem. [Med en opfordring til, at Glass/Steagall-loven vedtages i både USA's Repræsentanternes Hus og Senatet, og at loven underskrives og sættes i kraft af den tiltrædende præsident, Donald Trump, underskriver de følgende personer:]

Så igen, dette er en appel, der cirkuleres af en gruppe aktivister; mange af dem var oprindeligt tilknyttet Bernie Sanders kampagne i det nordlige Ohio. Men det er en tværpolitisk gruppe ved navn »Vores revolution« med hjemsted i det nordlige Ohio, og som nævnt i pamflettens indledende afsnit, så er LaRouchePAC enige i dette initiativ; og dette er ét aspekt af vores nationale mobilisering for at tvinge Glass-Steagall på dagsordenen i de 14 dage, der er til indsættelsen af den nye præsident. Dette må selvfølgelig ske i sammenhæng med den fulde vedtagelse af programmet for LaRouches Fire Love; dette adresseredes af en resolution, der blev vedtaget af staten Illinois' delstatskongres i juni sidste år, 2016,

med titlen, »Appel til Kongressen om at vedtage Loven om Amerikas Økonomiske Genrejsning«, og som nævner de fire elementer i LaRouches Fire Økonomiske Love – Glass-Steagall; statslig bankvirksomhed efter Hamiltons princip; statslige kreditter til forøgelse af den produktive arbejdsstyrke i USA; og en tilbagevenden til et forceret rumprogram, med videnskab som drivkraft, og et forceret program for opnåelse af fusionsteknologi, og så fremdeles.

Så jeg siger det ligeud, at vi har 14 dage; vi befinner os i en nedtælling. Obama-administrationen er for afgående, og den nye administration tiltræder. Som vi ser på mange fronter, så befinner USA sig virkelig i et opgør netop nu om, hvad det nye præsidentskab vil blive; intet er afgjort. Vi ved dog, at der er hysteri mange steder, som de ses af de decidedede angreb på den tiltrædende præsident fra førende medlemmer af efterretningssamfundet; virkelig et uhørt niveau af angreb, giftigheder fra James Clapper og andre i deres beretninger for kongressen. Jeg tror ikke, vi har set dette tidligere i historien; og det står klart, at hysteriet opstår omkring den kendsgerning, at der er udsigt til et dramatisk skift i vores udenrigspolitik. [Dette skift] defineres mest af den kendsgerning, at den tiltrædende præsident har erklæret, at vi ikke vil indtage en holdning med krigskonfrontation med Rusland; hvilket har været de sidste otte års politik med Obama, hvis ikke mere. Så der er et stort potentiale mht. USA's forhold til et paradigmeskift, til en dynamik, der er under forandring, på verdensscenen; men meget er fortsat uafgjort. Det er vores ansvar at tvinge Glass-Steagall/Hamilton-programmet på dagsordenen i løbet af de næste 14 dage.

For at kunne gennemføre dette, har vi brug for et langt dybere niveau af forståelse hos den amerikanske befolkning som helhed, og især hos de ledende borgeraktivister i dette land, en forståelse af, hvor Lyndon LaRouches økonomiske politik kommer fra, og hvad den større dybsindighed bag denne politik

er. Vi erklærer hermed, at år 2017 vil blive et år, hvor disse ideers større dybsindighed bliver udviklet og forstået; meget lig den måde, hvorpå vi i løbet af de seneste måneder har haft en aktivering omkring en forståelse af Alexander Hamiltons ideer, med en tilbagevenden til hans politik, hans originale rapporter [til Kongressen] om statsbankvirksomhed, om producenter og så videre. Det er denne form for fordybelse og undersøgelse af den fysiske økonomis grundlæggende principper, der vil gøre dette initiativ succesfuldt og gøre det muligt for os at hæve niveauet mht. vores involvering i skabelsen af dette Nye Paradigme på verdensscenen.

Det vil Ben [Deniston] uddybe lidt nærmere; men dette er i realiteten en appell om handling og om mobilisering for at komme godt i gang med dette i det nye år.

(Her følger udskrift af hele webcastet på engelsk):

MAKE 2017 THE YEAR OF LAROUCHE'S IDEAS! CHANGE YOUR CONCEPT OF WHAT IS POSSIBLE!

LaRouche PAC International Webcast, January 6, 2017

MATTHEW OGDEN: Good evening; it's January 6, 2017. Happy

New Year! This is our first Friday evening webcast of the new year from larouchepac.com.

My name is Matthew Ogden, and joining me in the studio is Ben Deniston from the LaRouche PAC Science Team; and two members of our Policy Committee joining us over video. Kesha is joining us from Houston, Texas; and Rachel is joining us from Boston, Massachusetts.

We are in a countdown period; this is the final two weeks of the Presidential transition. Exactly two weeks from today is Inauguration Day, January 20th, and we will have a new President in this country. As you know, on the LaRouche PAC website, if

you were on the activist call last night, the Fireside Chat, if you've been receiving our daily and weekly email updates; we are engaged in a major mobilization. It is our responsibility, and it is your responsibility, to shape the agenda of this incoming Presidency. We have to have the attitude that 2017 is the year of the New Silk Road, the year of the New Paradigm internationally, the year of the revival of Alexander Hamilton, and the year of the ideas of Lyndon LaRouche. What that means immediately in the United States is that Glass-Steagall must immediately be adopted; must be put on the agenda; must be signed into law by the new President. This is not going to happen on its own; there is no internal momentum which is going to allow this to happen while we sit back and watch. Just as has been the case all along, this is only going to happen from an extraordinary mobilization by activists from all across the United States. A very important initiative has been taken by a group of activists in northern Ohio; and LaRouche PAC is issuing an open letter or leaflet which is meant to amplify and encourage the mobilization around this initiative.

I'm going to begin our broadcast by just reading the LaRouche PAC introduction, and then some of the text of this open letter. This reads as follows:

"This letter was originally distributed by a group entitled 'Our Revolution' in northwest Ohio, with a commitment to unify

the whole nation. They have issued a call to all groups – for example, the Tea Party, Republicans, Democrats, labor, and business – to rally around the necessary first step of passing Glass-Steagall legislation. As their effort is consistent with

the aims of LaRouche PAC, we are circulating this as part of a national mobilization for the immediate passage of Glass-Steagall

legislation by the House and the Senate; to be signed into law by President Trump.

"On this page, we are asking every citizen to rally around

this economic program as the only effective way to address both

the dire economic and financial crisis after decades of destructive policies, as well as the potential for great development – as we now see throughout Asia and beyond, with China's New Silk Road initiative."

So it asks, "Sign this petition; share it with your friends,

family, and networks. Each signed copy will be hand-delivered to

your Congressman and Senators. As President Franklin Roosevelt

stated in his first inaugural address, 'This nation asks for action, and action now.'"

Now the text of this open letter is as follows. I'm going

to read it in full, because we're encouraging this initiative.

It is entitled "Open Letter to Donald Trump and to All Members of

Congress"; dateline January 2017.

"We the undersigned strongly feel the need for protecting

our economy from another unnecessary market crash and recession

like the one experienced in December of 2007. As you take office, the conditions for a collapse are too similar to those of

2007: rising asset values together with a lack of separation between FDIC insured banking and risk-investment brokering.

"We applaud [President Trump's] campaign statement in Charlotte, North Carolina, October 26, 2016, endorsing a call for

'A 21st Century version of Glass-Steagall,' and reintroducing a

modern day Glass-Steagall Act. We trust that you understand that

stabilizing the business climate and securing the assets as separate from Wall Street speculation is a key to prosperity during your administration.

"To set the tone of discourse in Congress 2017, we ask that

[President Trump] restate [his] support for a Glass-Steagall Act

during [the] State of the Union address.

"Be assured in doing so, you will find common ground with

both the Republicans and the Democrats; since both party platforms have the support of banking legislation that separates

insured accounts from Wall Street speculation in their respective

platforms.

"Thank you for responding to the call from citizens, businesspersons, bankers and legislators as we move forward.

[In

urging that Glass-Steagall legislation be passed in both the House and the Senate of the U.S. Congress, and signed into law by

incoming President Donald Trump, we are the undersigned:]"

So again, this is a petition which is being circulated by a group of activists; many of whom were originally associated with the Bernie Sanders campaign in northern Ohio. But it's a non-partisan group called "Our Revolution" based in northern Ohio, and as we said in the introductory paragraph, LaRouche PAC finds common cause with this initiative; and this is one aspect of our national mobilization to force Glass-Steagall onto the agenda in the 14 days between now and the inauguration of the new Presidency. Of course, this also has to go along with the full enactment of the LaRouche Four Laws program; this was addressed by a resolution which was adopted by the Illinois state legislature in June of last year, 2016, which was called "Call Upon Congress to Enact the American Recovery Act" and this cites the four elements of LaRouche's Four Economic Laws – Glass Steagall; national banking in a Hamiltonian form; Federal credit to increase the productive labor force in the United States; and a return to a crash science driver program for space, fusion technology, and so forth.

So again, I'll just say right off the bat, we have 14 days; we are in a countdown. The Obama administration will be exiting and the new administration will be coming in. As we can see on many fronts, the United States is really in a showdown right

now
for what the new Presidency will be; nothing is defined. We
{do}
know that there is hysteria in many quarters, as can be seen
by
the outright attacks on the incoming President by the leading
members of the intelligence community; really an unprecedented
level of attack, vitriol from James Clapper and others in
Congressional testimony. I think this has not been seen
before
in history; and it's clear that the hysteria is coming around
the
fact that there is a dramatic change in our foreign policy on
the
horizon. Defined mostly by the fact that the incoming
President
has declared that we will not be in a war-confrontation
posture
with Russia; which has been the policy of the last eight years
of
the Obama administration if not before. So, there's a lot of
potential in terms of the relationship of the United States to
a
changing paradigm, to a changing dynamic on the world stage;
but
a lot remains undefined. It's our responsibility to force the
Glass-Steagall Hamiltonian program onto the agenda in the next
14
days.

Now in order to do that, we are going to require a
much
deeper level of comprehension among the American population as
a
whole, and especially among the leading citizen-activists of
this
country, of where Lyndon LaRouche's economic policies come
from

and what the deeper profundity is behind this policy. We are declaring that 2017 is going to be a year in which the deeper profundity of these ideas is developed and understood; much in the way that we had an activation around understanding the ideas

of Alexander Hamilton in the last few months with a return to his

policies, his original reports on national banking, on manufactures, and so forth. It's this kind of delving deep and

researching the essential principles of physical economics which

is going to make this initiative successful and allow us to raise

the bar in terms of our involvement in creating this New Paradigm

on the world stage.

So, I think Ben might have a little more to say on that

subject; but we're really approaching this as sort of a call to

action and a mobilization to get the new year off to this kind of

start.

BENJAMIN DENISTON: The key point is that Mr. LaRouche has

defined the scientific standard for a recovery of the United States; that's true, but more fundamentally, for the future of mankind. His work in defining a more rigorous science – he definitely drew upon the work of Hamilton and followers of Hamilton – but he made a completely revolutionary discovery in terms of what is the actual hard, physical science underlying human progress, underlying economics. One area that we're doing

some work on, this is kind of a critical convergence point in the

fight around understanding these issues, is what people call infrastructure. It's become a kind of hot, popular word; everyone just says it. Republicans say it, Democrats say it; it's become kind of a buzz word as some people have said. It's as American as apple pie at this point; everyone talks about how great infrastructure is. I think Schwarzenegger even struggled to pronounce it once or twice in California. But do people know what it actually means? That's a fight that Mr. LaRouche has waged in the recent years, that people don't understand what the real significance of full-scale, integrated infrastructure systems is. You're not going to define what's needed in terms of the next level of infrastructure if you're not operating from the standpoint of an insight into the role this actually plays in revolutionary economic progress. You can have a lot of discussions about how we need to rebuild this, this is decaying, our water systems – the American Society of Civil Engineers I think it is, puts out this report card, and you can just run through it on the infrastructure systems and it's just horrendous. The water leakage, the transportation systems being run down, the power systems, the locks and dams that are ready to bust. But the issue is not just repairing all of those things; the issue is infrastructure mediates a process by which mankind is able to initiate completely unique and revolutionary self-transformations in mankind's very nature of his relationship

to the natural world, so-called. Mr. LaRouche pioneered key metrics of this with his work on potential relative population density, for example; and actually examining how we can quantify

and understand the fundamental nature of human economic progress.

One starting point might be if you just take the standpoint of ecology; ecology is a general idea of studying a species' relation to an environment. If you apply that to species, you're

able to define certain characteristics of what that species is;

not just by its color, or size, or mass, but by how it relates to

the natural world – to the biosphere around it. That as much defines that species as its other characteristics.

So, it's a general study for life that has validity.

But

what happens when you apply that to mankind? You don't get any

fixed metric; mankind is not defined by any particular ecological

relationship to the environment. What you see that distinguishes

mankind is something fascinating; that mankind actually changes

those metrics. Mankind's very nature is the fact that he can fundamentally change his relationship with the natural world through his own actions and the actions of society. You can measure this in terms of what Mr. LaRouche defined as the metric

of potential relative population density. If you take any animal

species, you can have some idea of a carrying capacity, a maximum

potential population that could be sustained for that species in

an environment in the biosphere as a whole, for example. You can apply similar studies for mankind, and you can define – maybe in broad strokes – certain boundary conditions for the number of people the planet can sustain. But those change; and that's the most fascinating thing. Mankind changes those characteristics.

Today, we have 7-8 billion people on the planet; hopefully increasing now that we have some order in the world moving in a better direction. You go back to society 1000 years ago, you could not have supported that level of population in the conditions of human society back at that time. Today, you can; and if we win, tomorrow we'll be able to support a whole lot more.

What drives that? This concept is critical right now, because especially in the West in the United States, people have really gone full on board with this zero-growth idea. The very fundamental concept of completely revolutionizing our society as a whole to support an order-of-magnitude higher population, completely revolutionary technological development – that should be natural; that's not in most people's minds today.

But that's infrastructure! That's what infrastructure is. Infrastructure is an expression of defining how mankind creates a system by which he relates to the natural world. I think some of Mr. LaRouche's work on this is really worth digging into a lot more. He took his understanding of potential relative population

density to some degree to a new level with this concept of the physical-economic platform, as a proper understanding of what "infrastructure" really is. He laid out this amazing insight into

the arc of human development as expressed in a motion between successive physical-economic platforms. He said go back as far as

we have records of civilized humanity, to what is sometimes called "pre-history," and certain insights into very ancient intercontinental ocean maritime civilization that was very sophisticated. It could travel the world much earlier than most

modern academics admit.

The very nature of that society was defined by mankind's

relation to the ocean systems and to the coastal regions. That kind of defined a certain boundary condition for the potential relative population density, the state of the society globally at

that time. And then you had a complete revolution with the beginning development of inland water systems. That became a means by which – and the technologies associated with being able

to do that, and the energy-flux densities associated with being

able to do that – that defined a means by which an entire region

of the planet, of the natural world, which was just not accessible to human development, became accessible to human development. People could go to these places; you could walk inland, but you couldn't support a city there. You couldn't support society there, you couldn't support a growing population

there; it wasn't part of the domain of the influence of mankind.

With the development of these inland waterway systems – and Mr.

LaRouche points to the work of Charlemagne in particular as really pioneering this – this was a revolution in mankind's ecology (if you want to call it that), in his ability to interact with the natural world in a completely new way.

But it didn't end there! Then you had the development of rail systems. Now you're not just limited to certain rivers and man-made canal systems and waterways. Now you can bring, with rail – and again, the associated leaps in physical-chemistry, materials sciences, energy-flux density obviously with moving into new fuel sources: steam engines and these sorts of things – now you open up the inland territories in a completely new way, in a way that was never ...

OGDEN: Rail corridors are almost like artificial rivers – places where you didn't have the means of navigation, but now all of a sudden you have this rail corridor which allows you to open up areas that are not even accessible through water.

DENISTON: Yeah, absolutely! Once again, you have a complete transformation in what territories, what areas are accessible to real human development. Mr. LaRouche said the next step is really high-speed rail systems; magnetic levitation, other advanced high-speed rail; also inter-continental connections. You're integrating the whole world in a very high-speed transportation system; which is being pursued now by what China's leading,

with
the New Silk Road program. We could spend hours going through all
the spin-offs of that that are really taking us closer and closer
to this full World Land-Bridge proposal. But that is really
the
pursuit – the development of this next platform that Mr.
LaRouche had defined. The next one, really beyond that, is
space,
and we should be looking to that.

But the thing is, people have to understand infrastructure
is not something you measure just by the payback you get from
it
itself. It's not a cost you have to pay for by the direct
immediate service. It pays you! It pays society. It's what
supports the ability, for again, these kind of revolutionary
changes. These issues are usually banalized by discussions,
just
by using the term "infrastructure." Take transportation
systems.
When mankind goes through revolutionary changes in his
transportation systems, people reduce it to "just getting
somewhere quicker." You're literally changing the physical
space-time relationship of mankind; individuals, but also
productive processes. A day means something completely
different
in the context of an integrated high-speed rail system, maglev
system, than it did in the prior platform. What does "one day"
mean? It means now you can have access to a much greater
territory, various types of productions, various specialized
regions that were not accessible in that same timeframe, or
maybe
for the same processes. Now they become accessible to you.

You're talking about revolutionary leaps in the very
fundamental character of mankind's interaction with the

natural world. That has to be the standard. We're not going to have a recovery by rebuilding what we had before. We need to fix things that need to be fixed; but it needs to be done in the process of creating this next higher stage that's going to support, again, a completely new level of existence. We have a critical role in elevating the discussion to that level. Because you take transportation, you take water management – another key issue – it's pretty obvious and simple. Mankind takes desert regions and then they become flourishing, green bastions of life. The greenies out there don't like water projects, they don't like green; they don't want to actually have increased plant growth. It's insane. If you look at the kind of water management systems we can be developing, you take entire territories that are just devoid, pretty much, of life; and we could make them into very productive, accessible regions. You combine that with a real driver for fusion power, nuclear power, a full nuclear economy; and you're defining a future of mankind which can have the same relation to how we view society presently, as we might look back to the 1850s or something.

That's how we should be thinking! That also defines the space program on a completely new level. Space doesn't always have to be this super-expensive niche area that only a few things can be done in, but it's left to this exciting side-part of

society. It's going to become an integrated part of human activity more and more, if we pursue these natural qualities of human progress.

OGDEN: What you said in the beginning about these platforms

of infrastructure being measured, not by the money that it returns, or the tax revenue, or something, but by, literally, the

metric of how have you changed your carrying capacity, how have

you changed your potential relative population density for a given area.

You can think about that in the negative. If you didn't have

that sort of transportation infrastructure to bring the food to

the cities, if you didn't have the sanitation infrastructure, if

you didn't have the water management, if you didn't have the electricity infrastructure; think about how quickly your population level would collapse. Think about how

quickly you would lose the current carrying capacity of a given

land area; and how you would move backwards in what you were able

to support in terms of population density.

That is the metric for any given platform, and how you quantify one platform to the next. It needs to be seen as that sort of metric of potential relative population density. The other thing to think about is the fact that over the last 40-50

years, we've had access to technologies which really should have

revolutionized our economy, but for one reason or another,

have not. We have yet to reach full saturation, in terms of nuclear power. We have yet to reach full saturation, in terms of high-speed rail – rail for that matter – but high-speed rail. We have yet to fully exploit even what our capabilities were, in terms of space exploration. Coming up in two years, in July 2019, we're going to be observing the 50th anniversary of man landing on the Moon, and we haven't even been back to the Moon for 45 years; let alone have we gone where we should have gone, as was envisaged at the time that Kennedy created the mission to put a man on the Moon. We have yet to exploit and yet to follow through, even on the level of technology that we had {then}, let alone using that as the diving board to leap off and to get to the next platform of what we should have achieved.

KESHA ROGERS: What you're talking about, what we're speaking about, is not just inter-continental development; we're talking about inter-galactic development. I think it's important to go back to, again, making 2017 the year of Lyndon LaRouche's ideas, which have completely shaped and transformed the planet, to this very point. I think it's important that we really draw out the conception that what Lyndon LaRouche's Four Laws and the foundation of his work behind those Four Laws, really do, is to take away the power of the oligarchy and of this British imperial system which has been involved in the destruction of nations

and
of bringing down the potential for real scientific progress of
mankind to flourish. LaRouche's Four Laws takes away the power
of
the oligarchy to push through their policy of population
reduction.

The idea that Mr. LaRouche has founded his science of physical-economy on, is, in essence, to take the idea from Genesis 1:28. That is, the prerogative of mankind to multiply and subdue and replenish the Earth. This is what the oligarchy has a problem with; this is what the British imperial system doesn't want to see happen. I think that what Mr. LaRouche has continued to define – even before the question of infrastructure came out – he really coined and developed this conception of a true science of physical-economy, which is the basis of what was established and what was really at the center of the human creative mind of Alexander Hamilton's works – the definitions that were defined in Hamilton's understanding of a national banking policy and a credit policy.

But even with that, it's not as understood as what Mr. LaRouche has been able to take up, as you just said, Ben, in the beginning. How is it that society has been able to get to a point where we have over 7 billion people on the planet? Without the breakthroughs in technological and scientific leaps of making new discoveries and bringing new principles into the domain of the organization of society, we would not have ever gone from a coal-burning society. We would not have ever developed the capability where right now, despite the fact that the British oligarchy and their puppets like Obama want to hold mankind back

from the development and the complete breakthroughs which are necessary in fusion technologies, in advancing mankind into taking up a new leap in fusion development; we are now on the verge of doing that, because of what has been set forth in the potential for international cooperation and relations.

So, I think we're saying we are now in an urgent mobilization to put on the table the immediate economic solutions

that the newly-elected President Donald Trump must take up. First of all, there has to be a crash educational on getting the

American people and getting the leadership of this nation – Congressional leaders and others – to understand that economics

is not what you were taught in your 101 classes in college, of macro- and micro-economics and following the charts of the Wall

Street market status of where the markets were taking you.

The

question of economics is on this question of the power of the individual human mind to make new discoveries that are going to

increase and actually develop new capabilities for replenishing,

multiplying, and creating a more fruitful society. I think that's what has been missing, now that the buzz-words that are thrown around as you said – "infrastructure" – they don't have a real human foundation to go with them. How are you going to build infrastructure if you don't have a productive labor force?

This is what Mr. LaRouche has laid out in some of the fundamentals and the foundations of his educationals in economics. The power of labor and the science of physical economy start with the fact that at the core of economics is the

human mind, and are human beings. The productive capabilities of

human beings which have been destroyed. That's going to be the challenge to President-elect Trump; and what he really has a challenge of doing right now, which is something which has not been done in a very long time. Not really since the foundation of our nation under Alexander Hamilton. What Hamilton, what Franklin Delano Roosevelt had to create, was really a new economic system; that's what we're challenging and educating on.

This is not just about passing a piece of legislation and separating the banking system by putting forth Glass-Steagall. LaRouche has laid out the metrics to create a new economic system that is going to be a system based on the development of the U.S. potential for increasing our productivity and productive powers of labor in collaboration with international relations which are absolutely fundamental right now. It's not going to happen, as has been pointed out in many cases already, without very concrete and prominent cooperation with leading nations such as Russia and China. We can come back to some of that, but I just wanted to make those points at present.

RACHEL BRINKLEY: Listening to this discussion and participating in it, it's just very fresh and optimistic compared to what you hear everywhere else in the media. I think it's just there for 2017 – we're entering a new year – to take it upon ourselves, for every person viewing this webcast to take it upon

themselves to really live these ideas and grow by it. To see your life not just as trying to pay the bills and survive in a British mode of existence in our current culture; but to realize

that this is the way the Universe operates. I think it's just very fresh and exciting; people should not just view it as something that they watch and support; but really figure out how

you can do more yourself as a person to make this happen. It's

not just going to come from Trump. We support what he's done in

the positive, and he deserves all support of the population at this time; but we also have to look at this from LaRouche's work,

as has been discussed. And as Helga LaRouche has really emphasized, this has to really be the year of LaRouche's ideas.

We need to recognize that we're in a cycle of history which is a

larger arc of history, which is created by ideas which actually

had no physical existence – had no color, had no weight – but are having an effect.

Just for the sake of this idea of the Year of LaRouche, I'll

just read a short section from his paper from 2006 called "Saving

the U.S. Economy". He says: "The most common failure of economists and others today is their inclination to view economic

and cultural cycles incompetently from the standpoint of Cartesian or Cartesian-like mechanistic statistical projections.

That method is easily recognized as the common failure of generally-accepted economic forecasting today. However, a still

deeper problem presents itself. Actual cycles in history are never determined in the way which mechanical, statistical methods

tend to imply. Actual cycles of importance are, as I have said,

dynamical rather than mechanistic; and may be compared on that account with the notion of astronomical cycles as Johannes Kepler

first, uniquely, introduced those conceptions into modern physical science in his {Mysterium Cosmographicum} and {The New

Astronomy}. The proper term for astronomical-like cycles in history is again, Riemannian. The notion of a Riemannian rather

than a statistical conception of forecasting of economy is of crucial importance for those among us engaged in providing a genuine physical economic recovery from those quicksands of misery which the alleged reforms of the 1971 to 2006" – or you could say now, 2016 – "interval have dumped upon especially the

lower eighty percentile of our income brackets today." Then he

adds: "Hey, Congress! Tell us; tell the lower eighty percentile

of our citizens what have you done to the U.S. Constitutional General Welfare principle's superior role in the making of our law? Without a fair comprehension of the issues associated with

that distinction, no competent legislation could be crafted for

the presently onrushing crisis."

So, I think it's true; we have to look to LaRouche's history

and ideas for this period. Just on that, we were in Congress this week, discussing Glass-Steagall; and the current Congress does not view Glass-Steagall as a priority. Many Congressmen are

exactly what LaRouche refers to here – still thinking in statistical modes or basically looking at economy the same way a

Wall Street banker does. They say they're against Wall Street,

or trying to rein it in, but they're doing the exact same thing,

in effect. There's no change. It is going to be up to us and the population to demand this idea of a resurgence of the U.S. Constitutional principle of the General Welfare. The only way that can be done, is with Glass-Steagall.

This system is absolutely ready to go. There are two components of that. One is the level of bankruptcy, of the derivative debt and the leverage ratio; and the second is the interconnection of the system, of U.S. banks to European banks,

and different sectors of the economy all tied in together also.

Insurance with hedge funds, with banks, with commercial banks; it's all interconnected. The system can't be saved in its current form; it has to be Glass-Steagall joined with the rest of

LaRouche's Four Laws. So, that's the urgent call to put this legislation on Trump's desk; it's what we have to do.

DENISTON: Absolutely. The point is, we have to make clear

with people that this is what Glass-Steagall opens up. Just clean out the system; cut out the speculation; and use money and

credit in the financial system for what its intended purpose is

– to facilitate this kind of process. Some of the difficulty comes when people compartmentalize these laws as distinct things.

But money doesn't mean anything outside of the context of the physical economy. The Four Laws are really one entity and I

think making that point, if people want a recovery, if they want living wages, if they want their infrastructure rebuilt, if they want water that's not going to kill them and make them sick; you need Glass-Steagall so you have a system that can facilitate the kind of long-term investment and growth that will enable these things to happen. I think breaking this totally ridiculous idea of market economics and the way people think about these things today, shattering that with this real physical conception is critical.

Just to come back to the global picture also, the world is moving in this direction; you have a potential now. That's what's so exciting about this period, the potential. A lot is not decided, a lot is unclear; but we have an opening that hasn't existed for – you could say the past 16 years, you could say back to Truman coming in and completely overthrowing the Franklin Roosevelt vision and orientation for the post-war world. All of that is now up in the air; and you have now the openness where serious people in power are honestly thinking, "What do we do to move mankind forward?" Instead of people like Prince Phillip, who are saying "What can I do to kill as many people today before I go out for lunch?" This is the time when you need to have this full outreach orientation and make these ideas the dominant conception in the American population today.

So, I think what's been referenced in terms of this

call to action is really critical. Everyone watching this should be taking to heart the responsibility we all have right now at this current historical moment to make this a reality. This is not something that comes and goes frequently, these kinds of opportunities.

OGDEN: Yeah, and I just want to reiterate that. The responsibility lies on the citizens of the United States that decide to take that responsibility on. Nobody should be under any impression that somehow everything is just going to fall into place, or that even this administration is necessarily positive on its own merits. Everything that has been created as an opening has been forced as such by years and years of activism among people in the United States and a shifting global dynamic; something that the LaRouches have been right in the middle of. It's true that Trump has definitely overturned a bunch of chess boards and has made a lot of enemies among the neo-cons and the anti-Russia crowd and so forth. But on economics, it is our responsibility to set the agenda. It's very unclear what that policy is going to be. The only thing that is clear is that there is a core group of people among the activist-citizens in the United States who have made a decision to say, "We are going to hold him to Glass-Steagall; and we are going to force the agenda around this policy." That's why we are highlighting this initiative that's been taken by the group of activists out of Ohio and others who are now coming in on that.

But people do have to have a sense of a broader sweep of

history. What is it that makes a President great? In the history of the United States, especially, you can actually go back to every great President and associate with them a seriousness about moving mankind to the next level of economic achievement. What Hamilton did for the Washington administration, creating the ability to have the United States become a manufacturing country; a lot of that was done through inland navigation, canals. Water power was a major aspect of what we were able to accomplish in the first few decades of our existence as a country. John Quincy Adams built more of those canals, but also initiated the age of the railroad in the United States. And of course, Abraham Lincoln took that to its logical next step through the construction of the Transcontinental Railroad in the midst of the Civil War; but he understood this was the next economic platform for the United States. Franklin Roosevelt – I mean, this was the age of mass power generation. At that time, it was hydroelectric power; look at the Grand Coulee Dam, look at the TVA. But also, Franklin Roosevelt understood that electrification was not just something for the urban areas; even though it was not something that you were not going to get a monetary return from immediately, Roosevelt understood that you needed electrification for the whole country. The Rural Electrification Administration used the power of the Federal government to extend that financing, to extend that credit, to do something that was not immediately profitable in monetary terms, but was necessary to move the country to the next level economically. Then, of course, that was the time of the exploration of the harnessing of the power of the atom with the Manhattan Project. Then, John F Kennedy, in his very short

time
in office, became the champion of the space program, which was
the next step. What is it that makes a Presidency great?
It's
moving the country and the world to that next platform in
terms
of economic achievement; and that's what Lyndon LaRouche has
been
defining for 30 years. The breakthrough in fusion, the
breakthrough in space exploration, and technologies that we
don't
even know exist yet. But forcing the mind of man to push the
envelope in terms what we know and what we are able to
imagine.

DENISTON: Sounds like a fun year to me.

ROGERS: Yes, and I think that what you just laid out,
Matt,
has to be seen with all of these breakthroughs and continued
developments, is that the impact that it had on increasing the
level of productivity not just of the United States, but of
the
entire world economy. What Franklin Roosevelt did with his
programs around the TVA, the rural electrification, wasn't
just a
project for a certain southern part of the United States.
People
came from all over the world to be inspired and to come to
understand the science and the metrics that went into this
development and the understanding of the policies of Franklin
Roosevelt. Today, the question still remains; what are going
to
be the unique contributions of the United States working in
collaboration and cooperation with other nations to increase
the
productivity of the world economy? We are in a global system,

where the question right now is really to find an increase in
a
new paradigm which is going to effect the common aims of all
mankind. The best expression of that is some of the beautiful
expressions that we're getting back from the space program.
Those in cooperation with participating in the International
Space Station from all over the world right now, and the
continued idea is that the nature of man goes beyond any kind of
war, conflict, or borders. The identity of the increasing of
the
productivity of society is really the basis for all human
progress. I think that continues to be the point right now.
We
have a unique shift that's happening globally, which honestly
is
freaking the oligarchy and the empire out. They don't know
what
to do about the fact that they have lost all control; that's
what
you're dealing with right now.

As we were discussing before the show a little bit,
this is
not necessarily about attacks on President-elect Trump
himself;
this is not Trump vs. those forces who want to go against him
—
such as the intelligence community and so forth — because they
don't like the way he's talking to them. It goes a little bit
deeper than that, because you now have the emergence of a new
system coming into being right now, of cooperation that the
British Empire and financial oligarchy and Wall Street
interests
have been trying to keep separated and keep tabs on for a long
time. They've lost control and they've lost power. As we
continue to say, with 60-plus nations joining with the New
Silk

Road and the Asia Infrastructure Investment Bank, this is what we're talking about bringing the United States into; and Glass-Steagall will be the first step in bringing the United States into this global alliance and international cooperation that breaks the back of the financial oligarchy and destroys this

Wall Street control. That is what people have to look forward to

– their role in the galactic system of the Universe in creating something more profound.

OGDEN: Helga LaRouche, when we were speaking with her earlier, cited the fact that President Xi Jinping of China always

talks about this in terms of a future of shared destiny among mankind as a whole. This is the same thing that Dr. Edward Teller talked about in the 1980s, and Mr. LaRouche has cited, as

the common aims of mankind. This is how you have to think about

international cooperation; nations have their own self-interests,

but it's in the interest of all mankind to achieve this future of

shared destiny, or these common aims of mankind. That doesn't mean that there aren't differences between nations, and that there aren't different policies; but the higher principle which

unites the contradictions through which you can resolve these conflicts or contradictions among peoples is through this idea of

a vision for the future. This has to be what defines our relationship with China; this has to be what defines our relationship with Russia. Some of the more sober people have begun to realize that the only way we can defeat terrorism – as

can be seen in Syria – is through collaboration with Russia.

But there are other positive programs that have to be pursued; and you can see a lot of potential right underneath the

surface. Last week we talked about how the memorial to the Alexandrov Russian choir, many of whom died in the tragic plane

crash on their way to Syria, the Schiller Institute went to the

Russian consulate in New York City and sang a memorial for these

individuals. This has become an overnight sensation on the internet, on YouTube; this video already has over half a million

views. This is the kind of relationship among peoples that we have to pursue. On that subject, there will be another memorial

by the Schiller Institute Chorus in New York City, who will be visiting the 9/11 Teardrop Memorial in Bayonne, New Jersey; which

is right across the Hudson River, looking at downtown Manhattan.

This memorial to the victims of 9/11 was contributed by the Russian people to the people of the United States. This is being

highly anticipated; the press release has been circulated widely.

The Committee for East-West Accord has posted the announcement of

this on their website. The very beginning of this press release

is as follows, and we're going to be watching this tomorrow.

"Christmas Remembrance of the Alexandrov Ensemble of the

Victims of 9/11. On Saturday, January 7, 2017 at 10AM, the Schiller Institute New York City Chorus will be singing the 'Star-Spangled Banner' and the Russian national anthem at a

wreath-laying ceremony at the Teardrop 9/11 Memorial in Bayonne, New Jersey. The chorus will be joined by: the NYPD Ceremonial Unit Color Guard, as well as FDNY representatives; Ms. Terry Strada, the chairman of the 9/11 Families United for Justice Against Terror, and others will make brief remarks."

I think this is just one of many initiatives that can guide us into this New Paradigm as we begin the new year. We have to realize that a lot has changed; this is not business as usual. A lot of the ideas of what was possible and what was pragmatic under the former rules of the game, and so forth, have got to be changed. Members of Congress who might have supported Glass-Steagall in the past, but said, "Oh, there's too much opposition; the Republicans won't let it pass"; or "The Wall Street bankers are too powerful." All of those parameters have changed now; and it's up to us to tell people, "This is a world; this is not business as usual. You have to renew your commitment to what you think what must be done, and you have to change your concept of what is possible."

So, I think with that said, I'll go back and cite that petition we presented earlier in the show. This is obviously the initiative over the next few days. We have 14 days until the inauguration; the countdown of this transition to a new Presidency. The only thing that is assured is what you decide to do; the mobilization that you engage in, and the responsibility that you take over the coming days, in order to set the agenda for the future of the United States.

Thank you for tuning in today. Please sign up to the LaRouche PAC email list if you haven't already. Over the next two weeks, you will receive daily emails which will be essential in terms of marching orders in this mobilization. And subscribe to the LaRouche PAC YouTube channel if you haven't already. Thank you for joining us, and thank you to Ben, Kesha, and Rachel. Happy New Year to you. Please stay tuned to larouchepac.com.

»Da vores sag er ny, må vi tænke nyt og handle nyt«. – Lincoln

Leder fra LaRouchePAC, 5. januar, 2017 – For at få et indtryk af LaRouche Manhattan Project's stormende fremskridt, se **pressemeldelsen** på New York Schiller Institutets forestående begivenhed denne lørdag, 7. januar. Manhattan Projektets voksende, nationale magt, tilsammen med de nye, globale betingelser, som Putin og Kina, og valget af Donald Trump, har skabt, vil gøre det muligt for os at intensivere og udvide en mobilisering for vedtagelse af Glass-Steagall som vejen frem mod LaRouches Fire Love i deres helhed, og for at bringe USA ind i samarbejde med andre nationer som Rusland og Kina.

Helga Zepp-LaRouche er i gang med at lancere initiativer for en intensiv mobilisering for Glass-Steagall og de Fire Love, med langt mere vidtrækkende overskrifter, som vil begynde at

give genlyd i de forestående timer og dage.

New Yorks senator Chuck Schumer, der er leder af et Senatsmindretal, angreb den 3. jan. den nyvalgte præsident for at være »virkeligt dum« for at modsige chefer for USA's efterretningsstjener. »Jeg siger jer, hvis man går op imod efterretningssamfundet, så har de utallige måder, hvorpå de kan angribe jer«, sagde senatoren på Rachel Maddox showet. »Så, selv for en praktisk, angiveligt benhård forretningsmand, er det virkelig dumt af ham at gøre dette.« Schumer, sagde, at han forstår, at efterretningsfolk er »oprørte over den måde, Trump har behandlet dem på og omtalt dem«.

Lyndon LaRouche sagde, at efterretningssamfundet er blevet korrumperet; at vi må dumpe al denne korruption, og at Schumers kritik af Trump ikke var værd at støtte.

De bemærkninger fra Trumps side, der i den grad har oprørt efterretningscheferne, var et tweet i tirsdags, der lød: »Briefingen om 'etterretningerne' om den såkaldte 'russiske hacking' blev udsat til fredag, måske fordi der var brug for mere tid til at opbygge en sag. Meget mærkeligt!« Men han havde ikke alene ret, for direktør for den Nationale Efterretningsstjeneste, James Clapper, samt de andre, har stadig brug for mere tid; det blev klart i dag, at de ikke vil blive i stand til at få deres sag op at stå før i næste uge – og de ved stadig ikke, hvilken dag i næste uge.

I mellemtiden rapporterede *Wall Street Journal* den 4. jan. fra kilder, der er bekendte med Trumps planer, at han ville omstrukturere og nedskære direktøren for den Nationale Efterretningsstjenestes kontor, som nu ledes af Clapper, og som han (Trump) mener, er oppustet og politiseret. (Bare se på Clapper ...) Han vil omstrukturere CIA og nedskære personalet på Virginia-hovedkvarteret og få folk ud i poster i marken. »Trump-teamets synspunkt er, at efterretningsverdenen er blevet fuldstændig politiseret. De skal på slankekur.« Trumps tiltrædende nationale sikkerhedsrådgiver, general Michael

Flynn, som blev fyret af Obama som chef for Forsvarets Efterretningsstjeneste, er i centrum for den planlagte reorganisering.

Clapper blev tilsagt til at aflægge forklaring om »den russiske hacking af valget« for Lindsay Grahams og John McCains Senatskomite for de Bevæbnede Styrker i dag, men han sagde, at, før hans memo var klart, var han ikke indstillet på at sige mere, end han allerede havde sagt. Når dette memo er til rådighed på en ikke nærmere angivet dag i næste uge, sagde Clapper, at han vil aflægge forklaring om det for fire komiteer i Huset og Senatet, dernæst for hele Repræsentanternes Hus og Senatet, og sluttelig offentliggøre en ikke-klassificeret version for hele landet.

De memoer, som Obama hidtil har fået fremstillet om den angivelige russiske hacking, har været temmelig latterlige – professionelle IT-sikkerhedsfolk fra alle politiske tendenser har kaldt dem et sjusket job. Den seneste version, der blev offentliggjort den 29. dec. af Homeland Security og FBI, har denne advarsel skrevet øverst. ANSVARSFRASKRIVELSE: Denne rapport udgives 'som den er' udelukkende til informationsspørgsmål. Afdelingen for Homeland Security giver ingen garantier af nogen som helst art mht. de informationer, der er indeholdt i rapporten.« Efterretningsveteranerne William Binney og Ray McGovern afslører Clapper som en serieløgner i en kronik i *Baltimore Sun* i dag. Den 12. marts, 2013, aflagde han falsk vidnesbyrd til Kongressen mht. rækkevidden af NSA's indsamling af data om amerikanere, som han indrømmede fire måneder senere efter Edward Snowdens afsløringer. Clapper havde tidligere hjulpet Donald Rumsfeld med at opretholde løgnen om de angivelige masseødelæggelsesvåben i Irak.

Ingen af disse anklager mod Rusland vil holde vand – og således rejser den afsluttende del af et radioshow den 3. jan. med prof. emeritus fra New Yorks Universitet, Stephen F. Cohen, spørgsmålet, om »Obama kunne gibe til endnu mere

radikale skridt i løbet af sine sidste dage i embedet ... « Dette anså Lyndon LaRouche for en relevant og signifikant advarsel.

LaRouche tilrådede også, at den nyvalgte præsident spiller en ledende rolle mht. Glass-Steagall. Giv Trump større juridisk spillerum. Hav en velvillig indstilling til den tiltrædende præsident. Erkend, at han har et vanskeligt job som udgangspunkt, og at vi derfor må give ham en vis opmuntring. Åbn sagen i sin helhed på denne måde, og gå ikke ind i enkelte punkter.

POLITISK ORIENTERING den 5. januar 2017: Farvel til 2016, Obama og det gamle paradigme. Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg:

Lyd:

RADIO SCHILLER den 3. januar 2017:

Året 2017: Hvor vi konsoliderer verdens nye Silkevejsparadigme

Med formand Tom Gillesberg

Putin har transformeret både Sydvestasien og Østasien hen imod udvikling; Vil Amerika følge trop?

28. december, 2016 – Mens Obama fortsat demonstrerer, at han er »politisk afdød«, som Lyndon LaRouche udtrykker det, og kaster tordenkiler fra sin politiske kiste, som om han stadig var »dræberkongen« fra før, udstedte nyvalgte Trump i dag et tweet, hvor han fordømte de »mange inflammatoriske udtalelser og vejspæringer«, som kommer fra Obama. Obama har meddelt, at han snart vil annoncere »forholdsregler til gengældelse« imod Rusland for fantasifostret med Putins angivelige tyveri af valget, i håb om, at han kan underminere Trump-teamets plan om

at gøre en ende på galskaben.

Men, Putin har ikke spildt tiden med at fumle rundt med det amerikanske valg. Hele Mellemøsten er blevet transformeret af hans succesfulde intervention i Syrien, der har vendt stormløbet fra de saudisk-britisk sponsorerede terroristnetværk. Ødelæggelsesprocessen imod Irak, Libyen og Syrien – de tre styrkeste, sekulære, antiterrorist-nationer i området, er nu slut. Undervejs er der dukket beviser op allevegne for, at Obama har bevæbnet terroristerne – russiske sappører, der rydder miner fra det befriede Aleppo, annoncerede i dag fundet af et terrorist-våbenlager, proppet med amerikanske, tyske og bulgarske våben, mens den tyrkiske præsident Erdogan annoncerede, at han havde sikre beviser for USA's bevæbning af selve ISIS.

Men, hvad der er vigtigere, så har kombinationen af den russiske rolle i Syrien og Putins nylige besøg i Japan transformeret begge områder og forenet dem bag kendsgerningen om et nyt paradigme, baseret på udvikling. Den østrigske mellemøstekspert Karin Kneissl kom i dag med den indsigtfulde pointe, at Ruslands evne til at hjælpe den syriske regering med at knuse terroristtruslen på dramatisk vis blev fremhjulpet af Kinas »den bløde magts strategi« og bringer den Nye Silkevej ind i regionen og således skaber jobs for de millioner af unge mennesker, hvis fremtid var blevet tyvstjålet af Bush' og Obamas krige, og som skaber potentialet for, at de millioner af flygtninge kan vende tilbage til produktive beskæftigelser i deres hjemlande.

I dag pegede Lyndon LaRouche på Putins højst succesrige besøg til den japanske premierminister Shinzo Abe i denne måned, hvor han igangsatte enorme, fælles udviklingsprojekter i det russiske Fjernøsten, og endda på de omstridte Kurilliske Øer, og som således forbereder vejen for en fredstraktat mellem Rusland og Japan.

»Dette er ikke blot en lokal aftale«, sagde LaRouche. »Det vil

stimulere væksten ikke alene i hele Asien, men det vil stimulere hele verden.« Abe besøgte Pearl Harbor tirsdag sammen med præsident Obama, hvor førstnævntes udtalelser kun kunne forstås som en advarsel til USA om ikke at følge Obamas vanvittige konfrontation med Rusland, men derimod gå sammen med Japan og med Kinas Nye Silkevejsproces for at skabe et nyt paradigme for fredelig udvikling for menneskeheden.

LaRouche Political Action Committee (LPAC) er i færd med at forberede en opdateret rapport om »USA tilslutter sig Den Nye Silkevej – en Hamilton-vision for en økonomisk renæssance«. Rapporten vil gennemgå det utrolige tempo, i hvilket udviklingsprojekter er blevet igangsat i hele verden i 2016, under Kinas Bælt-og-Vej-initiativ og dermed relaterede bestræbelser fra Ruslands og Indiens side, og fremlægge for det amerikanske folk, og Trump-teamet, at USA kan og må deltage i denne revolutionære proces. Ikke alene kan en genoplivet amerikansk industri i stor stil bidrage til disse globale projekter, men den smuldrende, amerikanske infrastruktur kan også selv blive genopbygget, med nye, storstiledede projekter inden for vand, transport, et genoplivet rumprogram og videnskabelig udforskning på den menneskelige videns fremskudte grænser.

Magten hos det finansielle oligarki, der har påtvunget verden sin vilje, har nu mistet kontrollen over det meste af verden uden for de transatlantiske nationer, og dets magt dér står nu på højkant. Deres finansielle kartellers bankerot kan ikke længere udskydes, og deres befolkninger er i en tilstand af oprør, som de miskrediterede oligarker afviser som »populisme«. Raseriet imod deres onde nedskæringspolitikker, og imod deres fremstød for krig imod Rusland og Kina, er åbenbart overalt i Vesten. Dette raseri må finde sit fokus i positiv hævdelse af sund fornuft, baseret på fremgangsmåden med LaRouches Fire Love: underkast kartellerne konkursbehandling iflg. Glass-Steagall; skab nye kreditinstitutioner efter Hamiltons model; målret

kreditudstedselse til genopbygning af industri, landbrug og infrastruktur; og stimuler vores borgerses kreative evner, for at virkeliggøre fusionskraft og rumforskning, og for skabelse af en fremtid i overensstemmelse med menneskeværdet.

Foto: Kesha Rogers fra LaRouche Komite for Politisk Strategi (LPAC) ved NASA's Johnson Space Center, (Houston), i januar 2016. Se hendes artikel: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=11543>

Afrika har presserende behov for, at Amerika atter bliver stort

Et nytårsbudskab til nyvalgte præsident Trump og det amerikanske folk.

Af R.P. Tsokolibane, LaRouche-bevægelsen, Sydafrika.

23. dec., 2016 – Mit navn er Phillip Tsokolibane, talmand for LaRouche-bevægelsen her i Sydafrika. Med min hilsen til Dem, nyvalgte præsident Donald J. Trump, og til det amerikanske folk, mener jeg at give udtryk for mine sydafrikanske medborgeres, og alle afrikaneres, håb for Deres succes.

Hr. Trump: De indtager embedet på en international bølge af folkelig modstand mod, og afvisning af, den magtfulde elite, der har kontrolleret det kollapsende, transatlantiske finansimperium og dets mislykkede politik, som har efterladt det meste af verden, inklusive store dele af Deres egen nation, i økonomisk ruin. Præsident Barack Obamas to embedsperioders vildledelse har bragt Amerika ud på randen af

militær konfrontation og mulig atomkrig med Rusland og Kina, hvilket ingen mentalt rask person ønsker. Obama har lanceret krige for regimeskift og støttet og bevæbnet terrorister og således myrdet befolkninger i en grad, der svarer til folkemord, over hele planeten. Jeg kan fortælle Dem ligeud, at USA under Barack Obama, hans klon (og Deres besejrede modstander) Hillary Clinton, samt Bush-klanen, hvis politik Obama kopierer, spottes i hele verden og her i Afrika for denne politik, og han støttes kun af det døende, angloamerikanske imperiums lakajer.

Men, med udgangspunkt i Øst, og under direktion af præsidenterne Putin i Rusland og Xi i Kina, kommer der betydningsfulde initiativer, der, hvis de bliver forstået korrekt, og De selv og det amerikanske folk tilslutter sig dem, kan omstøde forbandelsen med en Obama, som i realiteten ikke er andet end en marionet for det onde britiske monarki og dets oligarkiske følge. Vi har nu, i bogstavelig forstand, mulighed for at opbygge en ny fremtid for menneskeheden – en fremtid, der hurtigt kan føre til en ny æra med samarbejde mellem nationer – og som således gør en ende på geopolitik og en konkurrence, der sætter folk og nationer op imod hinanden, til fordel for de degenererede monetarister og deres pengeimperium. Vi må gøre hele menneskeheden rig i en fremtid med kreative opdagelser, med gennembrud inden for videnskab, der vil være drivkraft for civilisationen som helhed hen imod kæmpe spring for fremskridt.

En sådan verden kunne indtil for nylig kun store mænd drømme om, såsom jeres egen Martin Luther King, Jr., og vores fader, Nelson Mandela, men som Wall Street og City of London konspirerede om at knuse.

Skabelsen af BRIKS-alliancen, af hvilken mit land er det stolte medlem, med dets forpligtende engagement til at udstede massive mængder kredit til det, der kaldes storstilet 'infrastruktur-udvikling', som i Kinas 'Bæltet-og-Vej'en', er podekrySTALLen til et nyt, globalt system, et system, der gør

en ende på den påtvungne underudvikling i Afrika og andetsteds. Denne politik er helt igennem amerikansk i sin oprindelse og er baseret på Det Amerikanske System for Fysisk Økonomi, som blev udarbejdet af jeres første finansminister, den store Alexander Hamilton (se hans Fire Rapporter til Kongressen)[1]; han forstod, at al værdi skabes gennem den uophørlige forbedring af den produktive, menneskelige arbejdskraft. Det er den førende, moderne fortaler for Hamiltons system, verdens førende fortaler for fysisk økonomi, statsmanden Lyndon LaRouches udtrykkelige politik.

Lyndon LaRouches moderne 'opdatering' af Hamilton, som fremlægges i hans 'Fire Love', afferer det monetaristiske systems behandling af mennesker som dyr, som en hjord, der skal udtyndes af en selvudnævnt elite, og gør i stedet den uophørlige realisering af menneskets skabende potentiale til universets fremmeste kraft for forandring til det gode. Regering – alle regeringer – må handle ud fra det princip, som er omdrejningspunktet i jeres egen Forfatning: at al politik må tjene det almene vel, nu, ved at handle nu for at forbedre de fremtidige vilkår for alle mennesker, og ikke blot for en dekadent, oligarkisk elite.

Det, som kineserne og russerne i realiteten foreslår, er en politik for gensidig fordel og forbedring, der tjener princippet om det almene vel, hvis moderne forsvar kan spores direkte til det arbejde, som hr. LaRouche og hans hustru, 'Silkevejsladyen', Helga Zepp-LaRouche, har udrettet i løbet af de sidste 50 år. Som jeg sagde, så er dette i realiteten en 'amerikansk' politik i traditionen efter Hamilton, Henry Carey, Abraham Lincoln og, i sidste århundrede, Franklin Roosevelt og John Kennedy.

Det er i sandhed ikke blot i Amerikas virkelige interesse, men også dets historiske mission, som er testamenteret os af Hamilton og jeres grundlæggende fædre, for at lede den globale revolution imod britisk monetarisme og dets kvægrøgter-politik, hvilken sidstnævnte politik uvægerligt fører til

befolkningsmæssig kollaps, fordi en sådan anti-human økonomi aldrig vil kunne støtte og opretholde selv det nuværende befolkningsniveau, især under et finanskollaps' betingelser. I dag konfronteres Afrika, med mindre en sådan politik omstødes, med et overlagt og forudsigtigt folkemord på en skala, der ville gøre den britisk-skabte, unattrige skabning, Adolf Hitler, grøn af misundelse. Vi i Afrika anser de nye initiativer, der kommer fra BRIKS-medlemmerne Rusland og Afrika, for anvendelse af kernekraft og anden infrastruktur, som værende ikke blot ønskværdige, men afgørende for vores overlevelse.

Men hvis vi skal finde vej til en fremtid med fred og fremgang, må vi henvende os til Dem, hr. Trump, og til Deres store, amerikanske republik, og kræve, at I også er med til at løfte os bort fra afgrunden, der vinker forude. Vi afrikanere trygler ikke. Vi beder ganske enkelt om, at I atter påtager jer den storhedens kappe, som jeres nation skabtes til at bære, i en revolution mod trældom for britisk imperialisme. Lad Amerika, sammen med verdens andre store, kontinentale magter, Rusland og Kina, slutte sig til at sætte menneskets kreative udvikling i centrum for en ny æra med fred og udvikling, og vi vil få begge dele.

I 1980'erne, da Lyndon LaRouche stillede op til præsident for jeres nation, fremlagde han et budskab over tv, der beskrev en fremtidig koloni for jordboere på Mars, anført af en kvindelig, amerikansk forsker. Dette udtryk for en mission for menneskeheden blev knust af de successive Bush-regeringer og deres klon, Obama-regeringen, som har ødelagt jeres bemandede rumprogram. Men tiden er inde til at drømme store drømme og til at anbringe mennesket uden for og væk fra denne lille planet og ind i universet, i søgen efter nye opdagelser og ny viden. Det er mit håb, at, med hjælp fra det amerikanske folk, kan denne 'kvinde på Mars' blive afrikaner!

Idet vi rækker hånden frem til venskab, forstår vi afrikanere – især på denne tid af året, hvor vi reflekterer over vores

menneskelighed og menneskets grundlæggende godhed – at jeres hjælp til os, og til andre i verden, der har hjælp behov, også vil hjælpe jeres egen nation, ikke alene i et partnerskab for økonomisk udvikling, men på et spirituelt plan, idet vi alle bliver bedre mennesker. Det er således i ånden af denne universelle tid, at vi søger 'fred på Jord, og i menneskene velbehag', i hele verden.

Jeg sender således mine hilsner til det amerikanske folk og minder dem om, at verden har brug for, at I bliver det store folk, som Hamilton, Lincoln, Franklin Roosevelt og Kennedy opfordrede jer til at være. Og jeg rækker hånden frem til Dem, nyvalgte præsident Trump, i venskab fra Afrika, og ønsker Dem succes med deres ofte erklærede mål, atter at gøre Amerika til den store nation, som var meningen med den, og som den må blive igen.

Ramasimong Phillip Tsokolibane, 23. december, 2016.

Foto: Fra BRIKS-topmødet i Brasilien, 2014: Statslederne Vladimir Putin, Rusland; Narendra Modi, Indien; Dilma Rousseff, Brasilien; Xi Jinping, Kina; Jacob Zuma, Sydafrika. Dilma Rousseff blev afsat ved et politisk kup i 2016; alle de øvrige er fortsat deres nationers ledere.

[1] Se hovedartiklen: 'Nyt kreditsystem',
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=15409>

Den presserende opgave for

det nye år: Sæt dagsordenen for USA

Leder fra LaRouchePAC, 27. december, 2016 – I denne uge udgav Kina sin rapport, »Kinas aktiviteter i rummet i 2016«, med en gennemgang af rumprogrammets præstationer igennem de seneste år, og med en fremlæggelse af planer for den kommende periode, med det formål, lyder rapporten, at tjene »menneskehedens utrættelige forfølgelse af en fredelig udforskning og anvendelse af det ydre rum. Kina står ved en ny, historisk startlinje og er fast besluttet på at fremskynde udviklingen af sin industri og aktivt udøve international udveksling og internationalt samarbejde omkring rummet således, at resultater fra aktiviteter i rummet vil tjene og forbedre menneskehedens trivsel i bredere omfang ... «

I skarp modsætning hertil befinder USA og det transatlantiske område sig i et økonomisk sammenbrud, der udgør en stor fare for hele menneskeheden, og de fortsætter desuden med at forfølge den selv samme politik, der var årsag til dette sammenbrud.

Nærmere bestemt, så finder der i øjeblikket et opgør sted mellem Den europæiske Centralbank (ECB) og Italien over Banca Monte dei Paschi di Siena (MPS), som truer med at bryde ud i kaos. I denne uge kom det frem, at ECB har beordret MPS til at fremskaffe – genkapitalisere – 8,8 mia. euro, og ikke de tidlige 5 mia., som den italienske regering har arbejdet på at fremskaffe. Befolkningen er rasende.

Den eneste fornuftige respons til alt dette er at dumpe det døde system ved at indlede en Glass-Steagall reorganisering og etablere et ordentligt banksystem. Udsted kreditter til prioriterede, produktive aktiviteter og promover den økonomiske virkning, med videnskab som drivkraft, af at fremme arbejde omkring rummet og omkring gennembrud inden for fusion.

Dette fremlægges i Lyndon LaRouches forslag fra 2014 med de »Fire Love«, som vi vil præsentere i den kommende, nye brochure fra LaRouchePAC til masseomdeling – en opdateret version af brochuren »USA går med i den Nye Silkevej; en Hamilton-vision for en økonomisk renæssance« (2015).

Dette program må sættes øverst på dagsordenen i USA, og ligeledes i Europa og andre steder, og det må ske omgående. Det er desuden ligeledes presserende nødvendigt at formidle videnskaben bag de 'Fire Love'. Se tilbage og studer LaRouches gennembrud inden for metodologi i årtiernes løb. For eksempel, hans koncept med potentiel relativ befolkningstæthed; hans koncept med energigennemstrømningstæthed; hans koncept med den 'produktive platform' – og ikke blot infrastruktur.

I dag bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at det, man ser i den netop publicerede kinesiske rapport om rum-infrastruktur, faktisk er, at man har taget halvdelen af Lyndon LaRouches forslag for en økonomisk platform og projiceret det ud i rummet. Det er meget rigt og håbefuldtt.

Den 3. januar vil den nye, 115. Kongres træde sammen i Washington, D.C. De skal märke presset for at handle. Den 6. januar vil alle kongresmedlemmer være til stede for at gennemføre protokollen med at optælle valgmandskollegiets stemmer og officielt erklære valget af Donald Trump, hvis kampagne red ind på en bølge af befolkningens afsky for den nuværende politik med økonomisk destruktion og krig. Vi må nu sætte dagsordenen for, hvad der må gøres for at gøre en ende på denne befolknings trængsler, fortvivlelse og vrede.

Lyndon LaRouche talte om denne bydende og presserende nødvendighed: »Læg pres på kongresmedlemmerne for at få tingene til at ske.« Han sagde, »Vi må opbygge mennesker, der blev ødelagt af det, som Bush-familien og Obama gjorde. Det er spørgsmålet.« Han talte om Franklin D. Roosevelt og sagde, »Se på, hvordan FDR var foregangsmand for nye fordele for USA's befolkning« og bemærkede, at FDR og hans politik dernæst blev

knust. Men, »vi har en latent mulighed. Vi kan få det tilbage«. Ideen er, at »vi må genopdrage. Brug redskaber til at gøre folk kreative ... Se, hvad FDR opnåede. Det må gøres klart.«

NYHEDSORIENTERING DECEMBER 2016: Helga Zepp-LaRouche i København: Donald Trump og Det Nye Internationale Paradigme

Den 12. december 2016 var Helga Zepp-LaRouche – Lyndon LaRouches hustru, Schiller Institutets grundlægger og en international nøgleperson i kampen for et nyt globalt udviklingsparadigme – særlig gæstetaler ved et Schiller Institut/EIR-seminar på Frederiksberg med titlen: »Donald Trump og det Nye Internationale Paradigme«. Blandt deltagerne var diplomater, aktivister og repræsentanter for diverse danske og internationale organisationer.

Arrangementet blev indledt med fremførelsen af en kendt traditionel kinesisk sang, Kāngdīng Qínggē (Kangding Kærlighedssang), af Feride Istogu Gillesberg (sopran) og Michelle Rasmussen (klaver). Dernæst introducerede formand for Schiller Institutet i Danmark, Tom Gillesberg, Helga Zepp-LaRouche, som på smukkeste og mest optimistiske vis førte publikken igennem en tour-de-force af den nuværende politiske situation med såvel befolkningens afvisning af det nuværende

paradigme gennem Brexit, Hillary Clintons valgnederlag til Donald Trump og det italienske "Nej", som et forsøg på at skabe kaos (og krig) inden Donald Trumps indsættelse den 20. januar. Dertil kom en fremstilling af det nye globale paradigme, som allerede er ved at overtage verden, illustreret ved Kinas politik for Den Nye Silkevej – som den kommende amerikanske administration skal finde sin plads i – og den videre udvikling, der er nødvendig, hvis menneskeheden skal finde sin sande identitet. Hele talen og den efterfølgende diskussion kan ses, høres og læses på: www.schillerinstitut.dk/si/?p=16773.

Download (PDF, Unknown)

Hvad handler alt hysteriet om?

Lyndon LaRouche: Obama prøver bare at undgå fængsel!

Leder fra LaRouchePAC, 15. december, 2016 – Mangeårig medarbejder Harley Schlanger sendte her til morgen følgende rapport:

»Jeg briefede Lyn [Lyndon LaRouche] her til morgen og gennemgik optrapningen af hele anti-Putin-hysteriet. Efter fem minutter eller så, hvor jeg rapporterede om de utroligt absurde historier på NBC ('høj grad af overbevisning om Putins direkte involvering' i hacking); New York Times' ('Hvordan

Moskva sigtede et perfekt våben mod de amerikanske valg, og lederartikel, 'Aleppos ødelæggere: Assad, Putin, Iran'), og andre, samt kravet om enten, at Valgforsamlingen (Electoral College) afviser Trump, eller et nyt valg, sagde Lyndon LaRouche,

'Dette er fåbeligt sludder, det er et bedrag'.

»Jeg sagde, jeg ved, det er bedrag, men, mener du ikke, at dette tilsigter enten at fjerne Trump, eller begrænse ham? (LaRouche):

'Nej, det vil aldrig virke. Dette er alt sammen fantasi, det er vrøvl. Det kommer fra den politisk døde Obama. Han er færdig, han burde anklages for sine forbrydelser. Dette er et forsøg på at holde ham fri af fængsel.'

Jeg (Schlanger) sagde til ham, at Roger Stone har kaldt dette for et 'blødt kup' og mindede om Watergate. LaRouche sagde,

'Nej, det her er helt anderledes, der foregår noget andet',

hvor han igen henviste til det nye paradigme. Han understregede, efter en briefing om [Janet] Yellens (direktør for Federal Reserve) kommentarer efter gårsdagens møde i Federal Reserve,

'Det er uden betydning; det er alt sammen fantasi. De kan intet gøre.'

Det, der karakteriserer det her, er, at Putin er en

'selvstændig person, der ved, hvad han gør. Det kan ikke stoppes.'

Systemet er færdigt, og det, vi hører, er

'folk, der er skyldige og har et reb om halsen og håber på, at rebet ikke trækker dem ned'.

Han sagde, at vi blot behøver at gennemgå Obamas forbrydelser:

han slår amerikanere ihjel med Obamacare (Obamas 'sundhedsreform': Loven om Beskyttelse af Patienter og en Økonomisk Overkommelig Sygesikring) og sin økonomiske politik, og med sine tirsdags-dræbermøder, burde han sættes i fængsel; han har gentagent begået forbrydelser. Fortæl blot dette til folk – der er ingen substans i det, som efterretningssamfundet, medier osv., siger,

'det er alt sammen sludder'. 'Vi må holde fast ved det, vi laver. Dette er alt sammen hysteri, men intet vil komme ud af det; det vil ikke få nogen effekt'«.

Her sluttede Schlangers rapport.

- Hvad dette betyder, er ganske enkelt: Hvem vil yde det amerikanske folk et lederskab for gennemførelse af **LaRouches Fire Love**, og for at bringe USA med ind i Verdenslandbroen? Bortset fra os, er der ingen. Ingen!